

ምዕራፍ 7

“የእግዚአብሔር መልስ”

ጠበቃ አትሁን።

የእግዚአብሔር መልስ ለነቢዩ ጠበቃ አትሁን በነቢይነት ቆይቶ የሚል ነበር። የዕንባቆም ጥሪ ለነቢይነት ነበር። “ነቢዩ ዕንባቆም ያየው ሸክም ይህ ነው።” (ዕንባ. 1:1) የነቢዩ ጥሪ ከእግዚአብሔር የሰማውን ሳይጨምርና ሳያስቀር በመናገር የጌታን መልእክት ማስተላለፍ ነው። ይሁን እንጂ ነቢዩን የብዙ ጥያቄዎች እርሱ በፈለገው ጊዜ አለመመለስ አስቸገረው። ከእግዚአብሔር የተሰጠውን ነገር ብቻ ተቀብሎ በመርካት መልእክተኛ መሆን በጣም ከበደው። ከዚህም የተነሣ እግዚአብሔር የሚያደርግውን ሁሉ ከመጠየቅ አልፎ ሊያደርግ ያለውም ነገር ትክክለኛ አለመሆኑን ወሰነ። ይህን ስለ ወሰነ ከጌታ የሚመጣውን መልእክት በእምነት ተቀብሎ እንደማስተላለፍ ፋንታ የእግዚአብሔርን ድርጊት ትክክል አለመሆኑን ለማረጋገጥ እንደ ማንኛውም ጥሩ ጠበቃ ማስረጃዎችን መሰብሰብ ጀመረ። ነቢያት የጠበቃ ቦርሳ ወይም የማስረጃ መሸከሚያ ዶሴ የነበራቸው አይመስሉም። ነቢያት የመጣውን መልእክት በእግዚአብሔር መንፈስ ተነድተው ማስተላለፍ ነው ሥራቸው። የጠበቃ ሥራ ግን

ደረጃ በደረጃ ማስረጃዎችን አዘጋጅቶ በማቅረብ ትክክለኛነቱን ወይም የእርሱን ጉዳይ እውነተኛ መሆኑን ማሳመኑ ነው።

በሌላ አነጋገር የነቢዩ ጥሪ ለተቀበለው ጥሪ ታማኝ ሆኖ እንደ መጣለት ማቅረብ ሲሆን የጠበቃ ጥረትና ሃላፊነት ግን ነገርን መርምሮ ተጨባጭ የሆነውን በማቅረብና በማሳመን አሸናፊ መሆን ነው። ከነቢያት የሚጠበቀው ፍጹም ታዛዥነት ሲሆን ከጠበቃ የሚጠበቀው ግን ተከራክሮ በማሳመን መርታት ነው። ነቢይ የሚታወቀው ከእግዚአብሔር የሚመጣውን ተናግሮ ዋጋ በመክፈሉ ሲሆን ጠበቃ ግን ተከራክሮ በማሸነፍ ነው። የነቢይ እርካታ ሰምቶ በመታዘዝ ሲሆን የጠበቃ እርካታ ግን ተከራክሮ በማሸነፍ ነው።

ዕንባቆም ጥያቄዎቹ ስላልተመለሱለት በመጨረሻ ትክክለኛነቱን ለማረጋገጥ ማስረጃ ሰብስቦ እንደ ማንኛውም ሁኔታ ጠበቃ መከራከርን መረጠ። በነቢይነቱ ሊረካ ስላልቻለ ተጨባጭ ማስረጃዎችን በማቅረብ ማሸነፍ እንደሚችል እርግጠኛ ስለነበረ ፋይሎቹን ወደ ማዘጋጀት አተኮረ። በሌላ አነጋገር ስለ እግዚአብሔር ሕዝብና ስላልተመለሱት ጥያቄዎቹ ሁሉ ከሰው ጋር ሳይሆን ከእግዚአብሔር ጋር ተከራክሮ እንደሚያሸንፍ እርግጠኛ ስለነበረ ወደ ጠበቃነቱ አዘነበለ። ማስረጃዎችን ከማዘጋጀትም አልፎ ከእግዚአብሔር ጋር በአደባባይ ቆሞ የሚከራከርበትን መድረክ (ከፍተኛ ቦታ ወይም አምባ) አዘጋጀ። “በመጠበቂያዬ ላይ እቆማለሁ፤ በአምባ ላይም

እወጣለሁ፤ የሚናገረኝንም፡ ስለ ክርክራም የምመልሰውን አውቅ ዘንድ እመለከታለሁ።” (ዕንባ. 2:1) ከእግዚአብሔር ጋር መከራከር ብቻ ሳይሆን አሸናፊነቱም በአደባባይ በግል እንዲታይለት ወሰነ። ስለዚህም የዕንባቆም ጠበቃ ሆኖ ከእግዚአብሔር ጋር ለመከራከር ማስረጃ ሰብስቦ ታጥቆ መነሳት ችግርን አስከተለ። ያስከተለውም ችግር፡-

1. ጥሪውን አስረሳው።

ጠበቃ ለመሆን ለተጠራ ሰው በትክክለኛ መንገድ ጠበቃ መሆን በደል አይደለም። ነገር ግን የእርሱ ጥሪ ለነቢይነት እንጂ ለጥብቅና አልነበረም። ማለትም ሰምቶ መታዘዝ ብቻ ነበር ጥሪው። እርሱ ግን መከራከርን መረጠ። አለመታዘዝ ወደ ሕይወት ውስጥ ሲገባ መንፈሳችን በጥያቄ ብቻ ሳይሆን በክርክር ስለሚሞላ ጥሪያችንን ያስረሳናል። ከጥሪያችን ስንወጣ ለነቢይነት የተሰጠን የመንፈስ ቅዱስ ቅባት በውስጣችን አይኖረንም። ተከራካሪነት ቅባትን ያደርቃል። ታዛዥነት ግን የመንፈስ ቅዱስን ቅባት በሙላት እንዲሠራ መንገድ ይከፍታለታል።

2. ሕይወቱን አደረቀው።

ያለ ቦታው የሆነ ክርክር መንፈሳዊ ሕይወትን ያደክማል። ስለዚህ ነው የእግዚአብሔር ሰው ተከራካሪ እንዳይሆን የእግዚአብሔር ቃል የሚመክረው “ነገር ግን ለዓለም

ከሚመች ከከንቱ መለፍለፍ ራቅ።” (2 ጢሞ. 2:16) በማለት ነው።

3. በቂም ሞላው።

ሰው በክርክር ሕይወት ከተሞላ ትህትናው ብቻ ሳይሆን የይቅርታ ሕይወቱም ከውስጡ እየጠፋ ይሄዳል። ይህ በሚያይልበት ጊዜ ሰው በሁሉም ነገር አሸናፊነትን ስለሚፈልግ ማስረጃን መሰብሰብ ይጀምራል። ስለሁሉም ነገር በሁሉም ሰው ላይ ፋይል ይከፍታል። የተደረገበትንና የተበደለውን እየሰበሰበ በፋይል ያስቀምጣል። አገልጋይ በደልን መቁጠር ሲጀምር በፍቅር መመላለስን ይተዋል። የመንፈስ ቅዱስ ቅባት ከሕይወቱ እየጠፋ ስለሚሄድ የመንፈስ ፍሬ ከሕይወቱ እየደረቀ ይሄዳል። ይህ ደግሞ ደስታውን፣ ሰላሙን፣ ትዕግሥቱን፣ የዋህነቱን፣ ራስን መግዛቱን ስለሚሰርቅበት ሕይወቱ በቂም፣ በበቀልና በምሬት እየተሞላ ይሄዳል። መራራነትም በውስጡ ያድግና ከጌታ የተቀበለውን መልካም ነገር ያስጥለዋል። “የእግዚአብሔር ጸጋ ለማንም እንዳይጎድለው፡ ብዙዎቹም የሚረክሱበት አንድ መራራ ሥር ወደ ላይ በቅሎ እንዳያስጨንቅ፡ ሴሰኛም የሚሆን እንዳይገኝ፡ ወይም ስለ አንድ መብል በኩርነቱን እንደ ሸጠ እንደ ኤሳው ለዚህ ዓለም የሚመች ሰው እንዳይሆን ተጠንቀቁ።” (ዕብ. 12:15-16) ይላልና።

4. ቅንነቱን ወደ ቅናት ለወጠው።

ክርክርና የይቅርታ እጦት መንፈሳዊ ድርቀትን ስለሚያመጣ በቅንነት ጌታን ከማገልገል ይልቅ በቅባት በሚያገለግሉት ላይ መቅናት ይጀምራል። አንድ አገልጋይ በዚህ ጎዳና መሄድ ከቀጠለ ወደ ሲኦል ሕይወት ውስጥ ይገባል። ቅባቱ ስለሚጠፋበት በታዛዥነት እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በሚያገለግለው ሰው ላይ ሰበብ እየፈለገ ጦሩን መወርወር ይጀምራል። በዚህ እውነት ውስጥ የንጉሥ ሳኦልና የዳዊትን ታሪክ መመልከት እንችላለን። የአንደበትና የጥላቻ ጦር ጊዜን እየለየ በሌላው ላይ መወርወር ይጀምራል። ለሌሎች ሲያስረዳ መንፈሳዊና ለጌታ የተቆረቆረ ይመስላል። ነገሩ ግን ቅንነት ሳይሆን ቅናት ስለሆነ ብቻ በምንም መልኩ ይወርወር ዳዊትን ለመግደል ነው። አንደኛ/ የሳኦል ጦር የቅናት ጦር ስለነበረ በታዛዥነት የሚኖረውን ዳዊትን መውጋት አልቻለም። ሁለተኛ/ ሳኦል የወረወረው ጦር በራሱ ግድግዳ ውስጥ ይሰካ ስለ ነበረ የራሱን ቤተ መንግሥት ነበር ያፈረሰው። አልፎም የራሱን ክብርና ቅባት አሳጣው።

5. ለሚከራከርለት እንቅፋት ሆነው።

የእግዚአብሔር ሰዎች ጥሪ ለእግዚአብሔር በመታዘዝ በምስጋና መመላለስ ነው። ለራሳችንም ሆነ ለጥሪያችን፣ ለሰማችንም ቢሆን ለአገልግሎታችን ጠበቃ መሆን አንችልም። በጌታ ታምነው የሚኖሩ ሁሉ ለማንም ተሸንፎ የማያውቅ ጠበቃ አላቸው። “ልጆቼ ሆይ፥ ኃጢአትን

እንዳታደርጉ ይህን እጽፍላችኋለሁ። ማንም ኃጢአትን ቢያደርግ ከአብ ዘንድ ጠበቃ አለን እርሱም ጻድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።” (1ዮሐ. 2:1) ጌታ ኢየሱስ በሁሉም ነገር ጠበቃችን የሚሆነው እኛ ለራሳችን ጠበቃ መሆንን ስናቆም ብቻ ነው። በምዕራብ አገሮች ሃብታሞች ወይም ባለስልጣናት የግል ጠበቃ አላቸው። ማንም ስለምንም ነገር ቢጠይቃቸው ጠበቃዬን አነጋግር ይሉታል። ጠበቃቸው ከሚሰጣቸው ማስጠንቀቂያ አንደኛው/ ለማንም እኔን ሳታናግር መልስ እንዳትሰጥ ሲሆን ሁለተኛ/ ምንም ነገር (በተለይም ጉዳዩን በሚመለከት) ከእኔ እንዳትደብቅ ነው።

የጌታ ልጆች የሆንን ግን ታላቅ ጠበቃ ስላለን ለራሳችን ጠበቃ መሆን የለብንም። ለራሳችን ጠበቃ መሆን ካላቆምን ግን ለጠበቃችን - ለጌታ ኢየሱስ እንቅፋት እንሆናለን። ሌላው ሰይጣን ጠላታችንም ሆነ ሥጋዊያን ለሚያመጡት ክስ እኛ መልስ ለመስጠት ከመጣር ጠበቃዬን አነጋግር ብለን ወደ ጌታ መላክን በየቀኑ መለማመድ ይገባናል። ጌታ ግን ጠበቃነቱን የሚያጸናልን ሙሉ በሙሉ ለሚነሣብን ክስ ሁሉ መልስ የሚሰጠው ለእርሱ ምንም ነገር ሳንደብቅ በግልጽነትና በቅድስና ስንኖር ነው። እንደ ዳዊት “አቤቱ፥ መርምረኝ ልቤንም እወቅ፤ ፈትነኝ መንገዴንም እወቅ፤ በደልንም በእኔ ውስጥ ብታገኝ እይ፤ የዘላለምንም መንገድ ምራኝ።” (መዝ. 138 (139):23-24) ማለትን መቻል አለብን። ይህ ከሆነ ታላቅ ጠበቃ ስላለን ወደ ግራና ወደ ቀኝ ሳንገላመጥ ወደ ኋላም ሳናይ በነፃነት መኖር እንችላለን።

6. ያልተጠራበትን ነገር ወደ ማድረግ ወሰደው።

ዕንባቆም የተጠራው ጌታ የሚናገረውን በታዛዥነት ለዓለም ለማስተላለፍ ነበር። ነገር ግን ወደ ክርክር ሕይወት ውስጥ ጠልቆ ስለ ገባ ራእዩን ከመጻፍ ይልቅ የክርክር መድረክ ወደ ማዘጋጀት ሄደ። ወደ ጠበቃነት ስናዘነብል የተጠራንበትን ትተን ያልተጠራንበትን በማድረግ ጊዜአችንን እናባክናለን። ጥሪያችን ግን ምኞታችንን ሳይሆን ዘመኑን እንድንዋጅ ነው። (ኤፌ. 5:16)

7. ቅዱስ ፍርሃት ከውስጡ ጠፋ።

ዕንባቆም ወደ ጠበቃነት አዘንብሎ በክርክር ሕይወቱ እየተሞላ በሄደ ጊዜ አንደኛ/ የእግዚአብሔርን መልስ ለጊዜው መቀበል አቃተው። (ዕንባ. 1) ሁለተኛ/ ቅዱስ ፍርሃት ከውስጡ እየጠፋ ስለሄደ ታላቁ እግዚአብሔርን ከዙፋኑ ወርዶ ከእርሱ ጋር እንዲከራከር ጠየቀ። (ዕንባ.2:1) በኋላ ግን የእግዚአብሔርን ታላቅነት አይቶ መሸነፉን በማረጋገጥ ወደ ነቢይነት በተመለሰ ጊዜ የጠፋው ፈሪሃ እግዚአብሔር በሕይወቱ ሲመለስ እንዲህ አለ፡- “አቤቱ ዝናህን ሰምቼ ፈራሁ፤ አቤቱ በዓመታት መካከል ሥራህን ፈጽም፤ በዓመታት መካከል ትታወቅ፤ በመዓት ጊዜ ምሕረትን አስብ።” (ዕንባ. 3:2)

8. የአምልኮና የጸሎት ሕይወቱን አደከመው።

ነቢዩ ወደ ክርክር ባደላ ጊዜ በጸሎትና በምስጋና ወደ አምላኩ ከመቅረብ ይልቅ በክርክር ተሞላ። የጠበቃነት ሕይወት በማሸነፍ ስሜት ስለሚሞላ የአምልኮን ሕይወት ያደክማል። የጸሎትንም ሕይወት ያቀዘቅዛል። ስለዚህ ነው ጌታ ባሪያዎቹን ለምንም ነገር ጠበቃ ሆነን ሌሎች የበደሉንን ማስረጃዎች ተሸክመን እንዳንሄድ የሚፈልገው። ወደ መጀመሪያው ጥሪያችን ወደ ነቢይነት ስንመለስና ክርክር ስናቆም የነቢይነት ቅባት ስለሚፈስልን ጸሎትና ዝማሬ ከውስጣችን ይፈልቃል። “የነቢዩ ዕንባቆም የጸሎት መዝሙር።” (ዕንባ. 3:1)

እንግዲህ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ክርክርን ከሕይወታችን በማራቅ ቅባታችንን ጠብቀን በእምነትና በታዛዥነት መኖር ይጠበቅብናል። ክርክር ወደ መራራነት፣ ወደ ቂም በቀል፣ ወደ ቅናት፣ ወደ ሥጋ ድፍረት፣ ወደ እልክኝነት፣ ወደ ኩራት ሕይወት ወዘተ. በጣም ፈጥኖ ያስገባል። አገልጋይ ወደዚህ አደገኛ ወደ ሆነ ሕይወት ውስጥ ከገባ በቀላሉ መመለስ ስለሚከብደው የሰዎችን በደል ከመቁጠርም አልፎ እግዚአብሔርን መክሰስ ይጀምራል። ይህ ሁኔታ ቅዱስ ፍርሃትን አጥፍቶ በሥጋ ድፍረት ስለሚሞላ ንስሐ የመግባቱ ጉዳይ እየመነመነ ይሄዳል። ይህ እንዳይሆን ለራሳችንም ሆነ ለአገልግሎታችን ጠበቃ ሆነን መከራከርን በማቆም ጌታ አድርጉ የሚለንን ብቻ በማድረግ በታዛዥነት መመላለስን መምረጥ ይገባናል። በሌሎች ላይ የያዝነውን

ፋይል አቃጥለን በፍቅርና በይቅርታ መኖር አማራጭ
የሌለው መለኮታዊ ጥሪያችን ነው።

ምዕራፍ 8

“የእግዚአብሔር መልስ”

በእምነት ኑር።

ለጥያቄአችን ሌላው የእግዚአብሔር መልስ በእምነት ኑር
የሚል ነው። “... ጸድቅ ግን በእምነቱ በሕይወት
ይኖራል።” (ዕን. 2:4) ለምንድን ነው እግዚአብሔር
ለጥያቄአችን መልሱ በእምነት መኖር ነው የሚለን?
ምክንያቱም ምንም ዓይነት መልስ ቢመለስልን ያለ እምነት
እግዚአብሔርን ማስደሰት አንችልም። “ያለ እምነትም
እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ወደ እግዚአብሔር
የሚደርስ እግዚአብሔር እንዳለ ለሚፈልጉትም ዋጋ
እንዲሰጥ ያምን ዘንድ ያስፈልገዋል።” (ዕብ. 11:6)
እግዚአብሔር በሕይወታችን የሚሆኑትን ነገሮች ሁሉ
ለእርሱ ክብር እንዲያመጡ ስለሚፈልግ መልሱ “እምነት”
ነው ይለናል። በእግዚአብሔር እውነተኛ እምነት ካለ
በእርሱ ስለምንታመን በእርሱ እናርፋለን። ከእርሱ ጋር
አንታገልም። ከዚህም በላይ በእግዚአብሔር ዘንድ ሁሉም
የሚሠራው በእምነት ነው። ለምሳሌ ያህል፡-

1. ለደህንነት እምነት ያስፈልጋል።

“ጸጋው በእምነት አድኖአችኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም።” (ኤፌ. 2:8-9) ስለ ደህንነት ለጠየቀው የሐዋርያው ጳውሎስ መልስ፡- “እነርሱም፡- በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን አንተና ቤተ ሰዎችህም ትድናላችሁ አሉት።” (ሐዋ. 16:31) ሐዋርያው ዮሐንስም ደህንነት መሠረቱ እምነት እንደሆነ ሲገልጽ እንዲህ ይላል፡- “ለተቀበሉት ሁሉ ግን፥ በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው፤” (ዮሐ. 1:12) ለእግዚአብሔር የዘላለም ሕይወት ጥያቄ መልስ የተገኘው በእምነት ነው።

2. ለዕለታዊ ኑሮ እምነት ያስፈልጋል።

ጸድቅ በሕይወቱ ጌታውን እያስከበረ የሚኖረው የሕይወቱ ጥያቄዎች ሁሉ በሚፈልገው መንገድ ስለ ተመለሰለት አይደለም። በአምላኩ ታማኝነት አርፎ ስለሚኖር ነው። በእምነት እንደ ጸደቀ ሰላሙንም ጠብቆ የሚኖረው በእምነት ስለሆነ ነው። ቃሉ “እንግዲህ በእምነት ከጸደቅን በእግዚአብሔር ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እንያዝ፤” (ሮሜ 5:1) ይላልና። የሚኖረው በእምነት ነው። ስለዚህ ነው ቃሉ ለሚያምን ሁሉ እንደሚቻለው የሚመሰክረው። መልስ የለውም የተባለው መልስ የሚያገኘው

በእምነት ብቻ ነው። እምነት እግዚአብሔር ሥራውን እንዲሠራ መንገድ ይሰጠዋል።

እንደዚህ ከሆነ ለዛሬ ጥያቄ መልስ የምናገኘው በእምነት በመኖር ነው። “...ጸድቅ ግን በእምነቱ በሕይወት ይኖራል።” (ዕንባ. 2:4) በጨበጥነውና በተመለሰልን ብቻ አይደለም የምንኖረው ነገር ግን በእግዚአብሔር ላይ ባለን እምነት ነው። “... አሁንም በሥጋ የምኖርበት ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሴን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው።” (ገላ. 2:20) በአዲስ ኪዳን ውስጥ ወደ ጌታ የመጡት ሰዎች ብዙዎቹ ለጥያቄአቸው መልስ ያገኙት በእምነት ነበር።

❖ የመቶ አለቃው ለልጁ ሕመም መልስ ያገኘው በእምነት ነበር። “ኢየሱስም ለመቶ አለቃ፡- ሂድና እንዳመንህ ይሁንልህ አለው። ብላቴናውም በዚያች ሰዓት ተፈወሰ።” (ማቴ. 8:13)

❖ በርጤሜዎስ ለጥያቄው መልስ ያገኘው በእምነት ነበር። “ኢየሱስም፡- ሂድ እምነትህ አድኖሃል አለው።” (ማር. 10:52)

❖ ለአሥራ ሁለት ዓመት ለጥያቄዋ መልስ ፍለጋ የተንከራተተችው ሴትዮ መልሷን ያገኘችው በእምነት ነበር። “እርሱም፡- ልጄ ሆይ፥ እምነትሽ አድኖኛል፤ በሰላም ሂጄ ከሥቃይሽም ተፈወሽ አላት።” (ማር. 5:34) ወዘተ.

እምነት ጥያቄአችንን መመለስ ብቻ ሳይሆን ድልን ወይም አሸናፊነትን ያጎናጽፈናል። “ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ

ዓለምን ያሸንፋልና፤ ዓለምንም የሚያሸንፈው እምነታችን ነው።” (1ዮሐ. 5:4) የተሰፋውን ቃል የምንጨብጠው በእምነት ነው። “እነርሱ በእምነት መንግሥታትን ድል ነሡ፤ ጽድቅን አደረጉ፤ የተሰጠውን የተስፋ ቃል አገኙ።” (ዕብ. 11:33) እምነት ጸንተን በመቆም የጌታን ሥራ እንድናይ ያስችለናል። “ማልደውም ተነሡ፤ ወደ ቴቁሔም ምድረ በዳ ወጡ፤ ሲወጡም ኢየሳፍጥ ቆመና፡- ይሁዳና በኢየሩሳሌም የምትኖሩ ሆይ፤ ስሙኝ፤ በአምላካችሁ በእግዚአብሔር እምነት፤ ትጸኑማላችሁ፤ በነቢያቱም እመኑ፤ ነገሩም ይሰላላችኋል አለ።” (2ዜና 20:20) በተጨማሪም በጥርጥርና በፍርሃት ጊዜ እምነት ልብን ጸጥ ያደርጋል። ጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ በተረበሹ ጊዜ “ልባችሁ አይታወክ፤ በእግዚአብሔር እመኑ፤ በእኔም ደግሞ እመኑ።” (ዮሐ. 14:1) ያላቸው በዚህ ምክንያት ነበር። ይህም ማለት እምነት ለዛሬ ብቻ ሳይሆን ለወደፊቱም ነገር መልስ ይሰጣል። “እምነት ተስፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያስረግጥ፤ የማናየውንም ነገር የሚያስረዳ ነው።” (ዕብ. 11:1)

እንግዲህ የእግዚአብሔር መልስ ለምንጠይቃቸው ጥያቄዎች “በእምነት ኑር” ነው የሚለው። ይህም ማለት በሁሉም በእኔ ታመን (በፍቅሩ፣ በምህረቱ፣ በጥበቡ፣ በኃይሉ፣ ወዘተ) ነው። በሁሉ በእርሱ መታመን እርሱ ለሁሉም መልስ መሆኑን ያረጋግጣል። እርሱ ለጥያቄአችን ሁሉ መልስ መሆኑን ከተገነዘብን ሁሉንም ለእርሱ ሰጥቶ ማረፍ ይቻላል።

ምዕራፍ 9

“የእግዚአብሔር መልስ”

አንተን እለውጥሃለሁ።

አምስተኛው የእግዚአብሔር መልስ ከሁኔታዎች ሁሉ በፊት እኛን መለወጥ ነው። እግዚአብሔር ሥራውን የሚጀምረው በእኛ ሕይወት ውስጥ ነው። ብዙ ጊዜ ጥያቄአችን ከእኛ ውጭ ያሉትን ሁኔታዎች በመለወጥ የሚያረካንን መልስ እንዲሰጠን መሆኑ የማይካድ ነው። የእግዚአብሔር አሠራር ግን ለየት ይላል። እርሱ ሥራውን የሚጀምረው በእኛ ውስጥ ነው። የእርሱ መልስ፡-

- ✧ ሁኔታውን ከመለወጥ በፊት አንተን ልለውጥህ
- ✧ አካባቢህን ከመለወጥ በፊት አንተን ልለውጥህ
- ✧ ወንድምህን ወይም እህትህን ከመለወጥ በፊት አንተን ልለውጥህ
- ✧ ሕዝብህን ከመለወጥ በፊት አንተን ልለውጥህ
- ✧ ቤተ ክርስቲያንህን ከመለወጥ በፊት አንተን ልለውጥህ የሚል ነው።

ጌታ ይህንን የሚያደርገው ልባችን፣ አስተሳሰባችን፣ አመለካከታችንና አካሄዳችን ከሁሉም ነገር በፊት ትክክል እንዲሆን ነው። የእግዚአብሔር ትልቁና ቀዳሚ ነገር እርሱን ወደ መምሰል እኛን መለወጡ ነው። ይህ የዘላለም እቅዱ ነው። “ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ፥ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና፤” (ሮሜ 8:29 ጌታ እኛን የሚለውጠን በሁለት መንገዶች ነው።

1. ራሱን ለእኛ በመግለጥ ይለውጠናል።

ለነቢዩ ዕንባቆም ያደረገለት ይህንን ነበር። ዕንባቆም እግዚአብሔርን በዙፋኑ ላይ ካየው በኋላ እንደዚህ ብሎ ጮኸ “እግዚአብሔር ግን በተቀደሰ መቅደሱ አለ፤ ምድርም ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል።” (ዕንባ. 2:20) ጌታ ራሱን ለእኛ የሚገልጠው ማንነቱን እንድንረዳ ነው። የእርሱን ማንነት ስናይ ማንነታችን በጠቅላላ ይለወጣል። በፊት በጣም ትልቅ መስሎ በጥያቄ የሞላን ነገር ሁሉ የእርሱን ታላቅነት ካየን በኋላ በጣም አንሶ ይታየናል። እርሱን ስናይ የሚያስጨንቅን ጊዜያዊ ጥያቄዎችን መሆኑ ይቀርና ታላቅነቱ ያንበረክከናል። ውበቱም ይማርከናል። እርሱን ያዩ ሁሉ ተመልሰው እንደነበሩ አልሆኑም። ሕይወታቸው ብቻ ሳይሆን ጥያቄዎቻቸው ፈጥኖ ተለወጠላቸው። እግዚአብሔር ራሱን የገለጠላቸው ሰዎች ሕይወታቸው የሚሞላው በጊዜያዊው ጥያቄዎች ሳይሆን በእግዚአብሔር ምስጋና ነው።

2. ከሸለቆ ወደ ተራራ ላይ ያወጣናል።

ሸለቆ ዝቅ ከማለቱ በላይ የተከበበ ስለሆነ ከዚያው ውጭ ያለውን ለማየት ይከለክላል። በተለይም ሸለቆ ውስጥ ከቆምን በሩቅ ያለውን ለማየት አንችልም። ሸለቆ በሰዎች ጥረትና የኑሮ ልምምድ ይመሰላል። ቃሉ ሸለቆ ሁሉ ከፍ ይላል የሚለን ለዚህ ነው። (ኢሳይ. 40:4) ሰው በሥጋ ጥረትና ድካም፣ በውስንነት እስከ ተከበበ ድረስ የሚያያቸው ነገሮች ሁሉ በጥያቄዎች እንዲሞላ ያደርጉታል። ስለዚህ የእግዚአብሔር መልስ አስቀድሞ ከሥጋ ድካምና ልምምድ በላይ እንድንሆን ያደርገናል። ሥጋችን ጥያቄ የሚያበዛው ድካሙን ለመግለጽ ነው። በዚህ ምሳሌያዊ አነጋገር እግዚአብሔር እኛ ከድካማችን በላይ የሚያደርገን ከሸለቆ ሕይወት ወደ ተራራ ሕይወት እኛን በማውጣት ነው። ለዕንባቆም ያደረገለት ይህን ነበር። ዕንባቆም ምንም እንኳን የራሱን አምባ ቢያዘጋጅም ከእግዚአብሔር ተራራ ከፍታ ጋር ሲነጻጸር በሸለቆ ውስጥ ነበር። እዚያ ሆኖ ነበር “በመጠበቂያዬ ላይ እቆማለሁ፥ በአምባ ላይም እወጣለሁ፤ የሚናገረኝንም፥ ስለ ክርክሪም የምመልሰውን አውቅ ዘንድ እመለከታለሁ።” ያለው። (ዕባቆ. 2:1) እግዚአብሔር በምህረቱ ወደ ነቢዩ ወርዶ ከመከራከርና ወይም መልስ ከመስጠት እርሱን ወደ ራሱ ተራራ ጠራው። “በዘመኑም ፍጻሜ የእግዚአብሔር ቤት ተራራ በተራሮች ራስ ላይ ጸንቶ ይቆማል፥ ከኮረብቶችም በላይ ከፍ ከፍ ይላል፥ አሕዛብም ሁሉ ወደ እርሱ ይሰበሰባሉ።” (ኢሳይ. 2:2)

እግዚአብሔር ነቢዩን ወደዚያ በወሰደው ጊዜ ለክርክር ያዘጋጀውን መዝገቦች ጥሎ ለምድር አዋጅ ማስተላለፍ ጀመረ። አዋጁም እግዚአብሔር በከፍተኛ ሥፍራ ስለሆነ ሁሉንም ያያልና በማይታይ ሥፍራ የቆማችሁ ሁሉ ዝም በሉ የሚል ይመስላል። ከሸለቆ ሕይወት ወጥቶ በእግዚአብሔር ተራራ ላይ መቆሙ ለዕንባቆም የሚከተሉትን አድርጎለታል።

- ❖ እርሱን ራሱን ለውጦታል። በተከራከረበትና ባጉረመረመበት አንደበት ዝምታና ጸጥታን ለማወጅ ችሎአል።
- ❖ በሸለቆ ውስጥ ሆኖ ስላልተመለሱት ጥያቄዎች ሲከራከር ለማየት ያልቻለውን በተራራ ላይ ሆኖ ባየ ጊዜ ጥያቄዎቹ ሁሉ ጠፉ።
- ❖ በእግዚአብሔር ተራራ ላይ መቆሙ ነገሮችን እግዚአብሔር እንደሚያይ ማየት አስችሎታል። ይህ ደግሞ የእግዚአብሔርን ቅድስናና የጽድቅ አሠራር ወዲያውኑ እንዲገነዘብ አድርጎታል። ፍርዱም ቅንና አድልዎ የሌለበት መሆኑን እንዲያስተውል አድርጎታል። በሸለቆ ውስጥ ሆኖ ማጉረምረሙና ከእግዚአብሔር ጋር ለክርክር መደራደሩ የሥጋ ትግል እንጂ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ እንዳልሆነ ወዲያው እንዲያስተውል አስችሎታል። በሸለቆ ውስጥ ሆኖ ያላየውን ለማየት ስለቻለ ጥያቄ ፈጥሮበት የነበረ ሁሉ ወዲያው መልስ ስላገኘ ትልቁ መልስ የሁኔታዎች መለወጥ ሳይሆን የእርሱ መለወጥ መሆኑን ለመገንዘብ ችሎአል።
- ❖ ጥያቄ ከተሞላ ሕይወት ተላቆ በድልና በምስጋና መኖር የሚቻለው አንድ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ተራራ ወጥቶ

በመመለስ ሳይሆን በዚያ ከፍታ ላይ በመቆየት መሆኑን አረጋግጦአል። “ጌታ እግዚአብሔር ኃይሌ ነው፤ እግሮቼን እንደ ዋላ እግሮች ያደርጋል፤ በከፍታዎችም ላይ ያስሄደኛል።” (ዕንባ. 3:19) በታሪክም ውስጥ ስንመለከት እንደ እስራኤል ሕዝብ በጥያቄና በማጉረምረም ሕይወት የተሞላ ሕዝብ አናይም። ችግራቸው እግዚአብሔር ጥያቄአቸውን ስላልመለሰ ሳይሆን እርሱ እንዳሰበላቸው በተራራ ሳይሆን በሸለቆ መኖር ስለመረጡ ነበር። ሙሴ ስለዚህ ሲናገር እንዲህ ይላል፡- “እነሆ፡ እናንተ ገብታችሁ በምትወርሱአት ምድር ውስጥ እንዲህ ታደርጉ ዘንድ አምላኬ እግዚአብሔር እንዳዘዘኝ ሥርዓትንና ፍርድን አስተማርኋችሁ። ... ታደርጉትም ዘንድ ያዘዛችሁን ቃል ኪዳን አሥሩን ቃላት ነገራችሁ፤ በሁለቱም ድንጋይ ጽላቶች ላይ ጻፋቸው።” (ዘዳ. 4:5, 13) የሰው ልጆች ትልቁ ችግር ከእግዚአብሔር ተራራ ወርደው በሸለቆ ውስጥ ቆመው እግዚአብሔርን ስላልሰጣቸው መልስ መክሰስ ነው። ስለዚህ ነው እግዚአብሔር ከሁኔታዎች ሁሉ በፊት እኛን መለወጥ የሚፈልገው። እግዚአብሔር አካባቢውን ከመለወጡ በፊት ታላቅነቱንና ምህረቱን በመግለጽ ግለሰብን ይቀይራል። ታላቅነቱን ማየትና ምህረቱን መረዳት አስተሳሰብንና አመለካከትን ስለሚቀይር ግለሰቡ በምስጋና መኖር ይጀምራል። ይህ ሲሆን የእግዚአብሔር ምህረትና መገኘት በሕይወታችን ውስጥ ስለሚበዛ ኃይላችን በእርሱ ብርታት እየታደሰ ይሄዳል። ይህ በሚሆንበት ጊዜ ለጥያቄአችን መልስ ወዲያው ባይመጣም በተስፋ መኖር እየቀለለ

ይሄዳል። በተስፋ መኖር ከሸለቆ ሕይወት ውስጥ ወደ እግዚአብሔር ተራራ ያወጣናል። በእግዚአብሔር ተራራ ላይ ስንሆንና ስንኖር የሚከተሉት ነገሮች በሕይወታችን ይከሰታሉ።

አንደኛ/ የጠፋው የአገልግሎት ራእይና ድምጽ ተመልሶ ይመጣል። ለምሳሌ ያህል፡-

❖ ሙሴ በግብጽ ሆኖ ያልሰማውን የአገልግሎት የጥሪ ድምጽ ሰምቶ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከግብጽ የማውጣትን ራእይ የተቀበለው በእግዚአብሔር ተራራ ላይ ነበር። (ዘጸ. 3:1)

❖ ኤልያስ የእግዚአብሔር ድምጽ ተመልሶ መጥቶለት ተስፋ ከመቁረጥ ሕይወት የተላቀቀው በእግዚአብሔር ተራራ ላይ ነበር። (1ኛ. 19)

ሁለተኛ/ የእግዚአብሔር ክብር የሚታየው በተራራ ላይ ነው።

❖ ኤልያስ - በተራራ ላይ የእግዚአብሔር እሳት ሲወርድ አየ። (1ኛ. 18)

❖ ሙሴ - በተራራ ላይ የእግዚአብሔርን ክብር አይቶ አንጸባረቀ። (ዘጸ. 34)

❖ እንባቆም - በተራራ ላይ ክብሩን አይቶ በቅዱስ ፍርሃት ተሞላ። (እንባ. 3)

❖ ሦስቱ ደቀመዛሙርት - ጌታ ኢየሱስን በክብሩ ያዩት በተራራ ላይ ነበር። (ማቴ. 17:1-5).

ሦስተኛ/ ሥራውን የምንረዳው በተራራ ላይ ነው።

❖ ሙሴ አሥርቱን ትዕዛዛት የተቀበለው በተራራ ላይ ነበር። (ዘጸ. 34)

❖ ሙሴ የማደሪያውን ድንኳን የተቀበለው በተራራ ላይ ነበር። (ዘጸ. 25:40)

❖ የክርስቶስ የመስቀል ሥራ ምሳሌ የሆነው ልጁ አብርሃም ለመሰዋት የወሰደው እግዚአብሔር ወደ አሳየው ተራራ ነበር። (ዘጸ. 22)

❖ ጌታ ኢየሱስ ለደህንነት ዋጋ የከፈለው በቀራንዮ ተራራ ላይ ነበር።

እንግዲህ ከእግዚአብሔር መልስ ስናውቅ ቅድሚያ ሊሰጠው የሚገባው ከሁኔታዎች በፊት እኛን ለመለወጥ ለሚያደርገው ሥራ ነው። እኛ ስንለወጥ አመለካከታችንና አስተሳሰባችን ይለወጣል።

ምዕራፍ 10

“የእግዚአብሔር መልስ”

ያለ ምልክት ተአምራትን እሠራለሁ።

“እግዚአብሔርም እንዲህ ይላል፡ ንፋስም አታዩም ዝናብም አታዩም። ይህ ሸለቆ ግን ውኃን ይሞላል። እናንተም ከብቶቻችሁም እንስሶቻችሁም ትጠጣላችሁ። ይህም በእግዚአብሔር ዓይን ቀላል ነገር ነው። (2ኛ ነገሥት 3:17)

ብዙውን ጊዜ እኛ ተአምራትን የምንጠብቀው፡ ምልክትን አስቀድመን ነው። እግዚአብሔር ግን ያለ ምልክት ተአምራትን ያለ ዱካ ድንቅን፡ ያለ ማስጠንቀቂያ አስገራሚ ነገር፡ ያለ ማስታወቂያ እጅን በአፍ ላይ የሚያስቁን ታላቅ ነገርን ማከናወንና መፈጸም ይችላል። ይህ ለእርሱ የሚከብድና ከአቅሙ በላይ የሆነ ነገር አይደለም። የእግዚአብሔር ቃል እንደሚለው በእርሱ ዓይን ይህ ሁኔታ ቀላል ነገር ነው።

እግዚአብሔር የሌለውን፡ ያለ ምንም ቅድመ ሁኔታና ዝግጅት እንዲኖር የሚያደርግ አምላክ ነው።

የማይጨበጠውንና፡ ያልተጨበጠውንም የሚያስጨብጥ አምላክ ነው። እግዚአብሔር እኛ በምናውቀው በተፈጥሮአዊ አሠራር መንገድ ሳያርስ፡ ሳይዘራ፡ ሳያጭድና፡ ሳይወቃ፡ ከእርሱ ከሆነው ከልዩ ጎተራው እንዳለ በሚያስፈለገን ጊዜ ደርሶ፡ የሚባርከን ሙላት የሆነ አምላክ ነው። ለእግዚአብሔር ሁሉ ይቻለዋልና፡ እርሱን አምላክ፡ ጌታና አባት አድርጎ መቀመጥ ምን ዓይነት ታላቅ እረፍትና ደስታ ነው።

እርሱን የሚያስፈልገንን እንደ ፈቃዱ ለመጠየቅ፡ ይኖረው ይሆን? በማለት መጠየቅና ከራሳችን ጋር መሟገት የለብንም። የእርሱ ጎተራ በሁሉ ነገር ሙሉ ነው። እኛ ብናምንም ባናምንም እርሱ አምላክነቱንና እግዚአብሔርነቱን የሚሸርና በየዕለቱ የተለያየ ሃሳብ ይዞ የሚነሣ አምላክ አይደለም። የእኛ ድርሻ ሁልጊዜ በማለዳ ተነሥተን ቢታየንም ባይታየንም እግዚአብሔር ሁሉን ማድረግ ይችላል፡ ምክንያቱም ማንኛውንም ነገር ለማድረግ ሁሉም ነገር በእግዚአብሔር ዓይን ፊት ቀላል ነው። በማለት ማወጅ፡ በእምነት መሞላትና እንደ አስፈላጊነቱም መጠየቅ ብቻ ነው።

ይህንን እውነት ታሪካዊ ይዘቱን ባጭሩ ተንተን አድርገን ለመመልከት እንሞክራለን። ምክንያቱም ይህ ከላይ የተመለከተው ጥቅስ የተነገረው ለእስራኤላውያን ነውና ከእነርሱ ሕይወት ጋር በማገናዘብ እንመልከተው።

የእስራኤላውያን ጥሪ።

በአጠቃላይ የእስራኤላውያን ጥሪ እግዚአብሔርን መታዘዝ ነው። እግዚአብሔርን መታዘዛችን የሚገለጸው በእኛና በእግዚአብሔር መካከል ያሉትን ጠላቶቻችንን በማጥፋት ነው። እስራኤላውያን ከግብጽ ምድር ወጥተው ከነሐን ከወረሱ በኋላ እግዚአብሔር የሰጣቸው ትእዛዝ በጣዖት አምልኮና በእርኩሰት የተሞሉትን ከንኦናውያንን ጨርሰው እንዲያጠፉ ነው። እኛም ዛሬ ለእግዚአብሔር መታዘዛችንን የምንገልጸው በውስጣችን፣ በዙሪያችንና በሕይወታችን የሚገኙትን የእኛና የእግዚአብሔር ጠላት የሆኑትን ጣዖታት በማጥፋት ነው።

እስራኤላውያን ትልቁ ድካማቸው አንዳንዴ የተጠሩበትን ጥሪ ችላ በማለት፣ ባለመታዘዝ ሕይወት መዘፈቃቸው ነው። ወደ ከነሐን ምድር ከገቡ በኋላ፣ በተሰጣቸው ትእዛዝ መሠረት ከንኦናውያንን ከምድረ ገጽ ከማጥፋት ይልቅ፣ አንዳንዶቹን ከማጥፋት ችለው አሉ። ስለዚህም፣ ይህ ያለመጥፋት ዕድልን አግኝተው ከቀሩት ሕዝቦች መካከል የሞፃብ ሕዝብ አንዱ ነበር። እግዚአብሔር እነዚህን ከንኦናውያንን አጥፋ ብሎ ሲያውጅ እንደው በጭካኔና ያለ ምንም ምክንያት አልነበረም። ለራሳቸው ለእስራኤላውያን ዘላቂ ደህንነትና፣ እርሱም፣ በእነርሱ በኩል ሊፈጸመው ስላለው ታላቅና ዘላለማዊ የፍቅር እቅድ መከናወን በመጠንቀቅ ነበር። እነርሱ ግን፣ ምድሪቱን ከወረሱ በኋላ፣ የራሳቸውን የስንፍና ተጠየቅ ማዘጋጀት ጀመሩ። ይኸውም እኛ ምድሪቱን ወርሰናል፣ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው። ስለዚህ

እነርሱን ብናጠፋ ባናጠፋ በእኛ ላይ የሚያመጣው ጉዳት ስለሌለ፣ ብንተዋቸው ይሻላል በማለት በዚህ ሃሳባቸው በመጽናት እግዚአብሔርን ከመታዘዝ አፈነገጡ።

ዛሬም በእኛ ሕይወት ውስጥ የሚከናወነው ይኸው ነው። እግዚአብሔር ለወደፊት እንቅፋትና ወጥመድ ሊሆንብን እንደሚችል በማወቅ፣ አንዳንድ ነገሮችን ከሕይወታችን፣ ከቤተሰባችንና ከልጆቻችን እንዲሁም ከቤተክርስቲያናችን መሃል እንድናስወግድ ያዘዘንን ትእዛዝ፣ “ምናለበት” በሚል የቸልተኝነት መንፈስ “እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ካለ ምን እንሆናለን” በሚል የስንፍናን ምክንያት በመደርደር፣ የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ትእዛዝ ከመታዘዝ እንታቀባለን። ነገር ግን ይቆይ እንጂ እንድናስወግድ የታዘዝነውን ነገር፣ እኛ ባለማስወገዳችን ተመልሶ ለእኛ ወጥመድና የጎን ውጋት በመሆን፣ ሕይወታችንን በመራራነት ለመግፋት እንገደዳለን።

እስራኤላውያን እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ ሞፃባውያንን ከማስወገድ ይልቅ፣ በመተዋቸው፣ እያደሩና፣ እየሰነበቱ ሲሄዱ የሞፃባውያን የጣዖት አምልኮ በእስራኤል ሕዝብ ሠርጎ መግባት ጀመረ። ይህም የጣዖት አምልኮ ለእስራኤላውያን ነገሥታት ወጥመድ ሆነባቸው። ሞፃባውያን በዚህ ደረጃ ላይ የደረሱት ባንዴ አልነበረም። አስቀድሞ እስራኤላውያን እንደ አመጣጣቸው ከምድረ ገጽ እንደሚያጠፋቸው ሰላወቁ፣ ድርድር ማድረግ ፈለጉ። ይኸውም ለእስራኤላውያን፣ እኛ እናንተ ኑሩ እንደምትሉን እንኖራለን። አቅርቡ የምትሉንን ለማቅረብ ዝግጁ ነን።

ክፈሉ የምትሉንን ክፍያ እንከፍላለን። ግን አታጥፉን የሚል ድርድር በማቅረብ የእስራኤላውያንን ልብ ለሁለት ክፈሉ። እስራኤላውያንም ከእግዚአብሔር ትእዛዝ ይልቅ፥ የሞፃባውያን ድርድር በለጠባቸው። በዚያን ወቅት፥ ከእግዚአብሔር ይልቅ አዋቂዎችና መልካም አሳቢ መስለው የታይዋቸውን ሞፃባውያን ነበሩ። በጊዜው በማስተዋል የተሞላ ሃሳብ የሞፃባውያን እንጂ የእግዚአብሔር አልመሰላቸውም ነበር። ትእዛዙንም ቸል አሉ።

ዘመን ግን መጣ። ሞፃባውያን በብዙ ነገር ለእስራኤል ነገሥታትና ሕዝብ ወጥመድ ከሆኑ በኋላ ጣዖቶቻቸውን አሰርገው አስገብተው በእስራኤልና በእግዚአብሔር መካከል ከቆሙ በኋላ እንደ መጀመሪያ መቅለስላቸው ሳይሆን ደረታቸውን ነፍተው ዞር በሉ አንፈልጋችሁም አልዋቸው። ለመሆኑ እናንተ ማን ናችሁ? ምንድን ናችሁና ነው እናንተን የምንታዘዘው? በማለት ተሳለቁባቸው። ይኼኔ ነው እስራኤላውያን ከእንቅልፋቸው የነቁት። የእግዚአብሔር የትእዛዙ ሃሳብ ቁልጭ ብሎ የገባቸው ያኔ ነበር። ምህረት አድርገውላቸው፤ እያዘዟቸውና እየገዙአቸው የነበሩ ሕዝቦች ዓመጹባቸው። ይሆናል ብለው ያልገመቱት፤ ከእግዚአብሔር ትዕዛዝ የወጡበት መልካም ከሚያስብላቸው አምላካቸው የተቃቃሩበት ጉዳይ ስለነበረ ፍርሃትና ድንጋጤ ወደቀባቸው። የጊዜው የእስራኤል ንጉሥ መላ ምቱ ማለት ጀመረ። በሠራዊት አስገድዶ ለማስከበር ፈልጎ ሠራዊቱን አሰልፎ ቢያይ፤ በሞፃባውያን የጦር ኃይል ፊት እንኳን

ማሸነፍ መመከት መቻሉንም ተጠራጠረ። ይህም ሁኔታ ታላቅ ፍርሃት ጣለበት። ምክንያቱም፡

አንደኛ፡ ይህ ንጉሥ በእግዚአብሔር መታመኑን ትቷል። እያመለከ ያለው እናትና አባቱ ሲያመልኩት የነበረውን ጣዖት ነው። ልቡ ከእግዚአብሔር ጋር አይደለም። ስለዚህ ይህ ንጉሥ ወደ ይሁዳ ንጉሥ መልእክት ላከ። መልእክቱም ሞፃባውያንን ለመውጋት አብሮት ለጦርነት እንዲሰለፍ የሚጋብዝ ነበር። የይሁዳ ንጉሥም ግብዣውን ተቀበለ። ሞፃባውያንን ወግተው እንዴት ማስገበር እንደሚችሉ የጦርነት ስልት በሚነድፉበት ጊዜ፤ የክልሉን ምድራዊ አቀማመጥ ተመለከቱ። በጊዜው በመካከለኛው ምስራቅ ካርታ የሚያሳየው በሰሜን የእስራኤል ምድር በደቡብ የይሁዳ ምድር ሲሆን በሞፃባውያንና በእነዚህ ሁለቱ መካከል፤ የጋራ አዋሳኝ ሆኖ የሚገኘው መሬት የኤዶማውያን መሬት ነበር። የእስራኤልና የይሁዳ ንጉሥ የሞፃብን ምድር ለመውጋት ካሰቡ የግድ በኤዶም ምድር ማቋረጥ ሊኖርባቸው ነው። ስለዚህ ይህንንም ስልታቸውን ተግባራዊ ለማድረግ የኤዶማውያን እርዳታና ትብብር ያስፈልጋቸዋል።

በምድራችን መሃል አናሳልፍም ሊሷቸውና ሃሳባቸውን ሊያደናቅፉባቸው ይችላሉ። ወይንም በሌላው አቅጣጫ የተመለከትን እንደሆነ ደግሞ የኤዶምያስ ሕዝብ ትብብር እንዲያደርጉላቸው፤ መጠየቅና መለማመጥ ሊኖርባቸው ነው። ብዙም አልተቸገሩም የኤዶምያስ ንጉሥም የቀረበለትን ጥሪ እምቢ አላለም። እኔንም እነዚህ ሕዝቦች በድንበሬ ላይ

በመሆን አስቸግረውኛልና አብራሃችሁ ለሰልፍ እወጣለሁ በማለት ቃሉን ሰጣቸው።

በዚህ የመተባበር ስምምነት መሠረት እስራኤላውያን፣ አይሁዳውያንና ኤዶማውያን፣ ሞዓባዊንን ለመውጋት ወጡ። በዚህን ጊዜ ግን ያልጠበቁት አንዳንድ አስቸጋሪ ነገር ገጠማቸው። ወደ ሞዓብ ምድር ለመድረስ ሲጓዙ፣ ምድረበዳውን ማቋረጥ ነበረባቸው። ሰባት ቀን በምድረ በዳ ከተጓዙ በኋላ የውኃ እጦት ችግር ገጠማቸው። ሰባት ቀን ሙሉ ውኃ ሳይኖራቸው ተጉዘው ከዚህ በኋላ ለሰልፍ እንወጣ ብለው በጊዜው ከነበረው የቴክኖሎጂ እድገት ጋር ሲታይ በጣም የማይሞከር ነበር። እንደ ዛሬ የሚጓዙት በመኪና፣ የሚዋጉት በአይሮፕላንና በታንክ ሳይሆን፣ በፈረሶቻቸው፣ በጦርና በጋሻቸው ነበር። ስለዚህ ፈረሶቹ በውኃ እጦት ደከሙ ሠራዊቱም ዛለ። ይህን ጊዜ የእስራኤል ንጉሥ ሌላ ተጨማሪ ፍርሃት ነገሠበት። እነዚህንም ነገሥታት ለሰልፍ የጋበዝኩት እኔ ነኝ። እግዚአብሔር እኛን በዚህ ምድረ በዳ ሊያጠፋን ወስኗል ማለት ነው በማለት ተጨነቀ። ይህንንም ጭንቀቱን ለይሁዳ ንጉሥ አወያየው። ከሦስቱ ነገሥታት መካከል እግዚአብሔርን የሚፈራው ሰው ኢዮሳፍጥ የተባለው የይሁዳ ንጉሥ ነበር። እርሱም አንተ የእስራኤል ንጉሥ ሆነህ ሳለ በእስራኤል ምድር የእግዚአብሔር ነቢይ እንዳለ እንዴት አላወቅህም በማለት ጠየቀው። ነቢዩም ካለበት እንዲጠራ ተወሰነ። የእግዚአብሔር ሰው መኖር በሚገባበትና መገኘት በሚገባበት ቦታ ተገኘ። መገኘቱም ያመጣው ውጤት ይህ ነበር። በ2ኛ ነገሥት 3:12 ላይ

እንደምንመለከተው የእስራኤል ንጉሥ፣ የይሁዳም ንጉሥ ኢዮሳፍጥ፣ የኤዶምያስ ንጉሥ ሦስቱም ወደ እግዚአብሔር ሰው ወደ ኤልያስ ዘንድ ሄዱ። የእግዚአብሔር ሰው ሞገስና ክብር ከሦስቱ ነገሥታት የበለጠ ነበር። እርሱ እግዚአብሔር ስላለው ወደ እነርሱ አልመጣም እነርሱ ግን ወደ እርሱ አክብረውት መጡ። ኤልሳዕ በጊዜው ነገሥታቱ ለጦርነት ተጠራርተውና ተገባብዘው ሲወጡ የእግዚአብሔር መልእክት በውስጡ ሳይኖረው ቀርቶ አይደለም። እርሱም ተሽቀዳድሞ የምናገረው ነገር አለኝ በማለት ከሕዝቡ ተለይቶ ፊት ፊት መሮጥ አልፈለገም። ዝም ብሎ በሕዝቡ መሃል ተቀመጠ። እርሱ በእግዚአብሔር ቃልና መልእክት ተሞልቷልና። እዩኝ እዩኝ አላስፈለገውም። በወቅቱ ተፈልጎ ተፈላልጎ ነገሥታቱ ያለበት ድረስ ፈልገው መጡና፣ የእግዚአብሔርን ሃሳብ ንገረን አሉት። የእግዚአብሔር ሰውም፣ ነገሥታቱ በፊቱ ሆነው እያሉ የእግዚአብሔርን ትክክለኛ መልእክት ያለ ፍርሃት ለማስተላለፍ ደፈረ። እናንተ አሁን የሚያስፈልጋችሁ ለጊዜው ጥማችሁን የምታረኩበት ውኃ ሳይሆን፣ ንስሃ መግባት ነው። በተለይም አንተ የእስራኤል ንጉሥ አባትና እናትህ ሲያመልኩት አንተም ትታመንበት ያለውን ጣዖት ከቤትህ አውጣና አስወግድ የሚል መልእክት አስተላለፈ። ለመሆኑ ወደ እኔ የመጣኸው ለምንድነው? አንተ እግዚአብሔርን አታከብር። በእርሱ አትታመን። እርሱ እንደሚልህ ለመሆን ፍላጎት የለህም፤ ታዲያ አሁን የእግዚአብሔርን ቃል ለመፈለግ የመጣኸው ለምንድነው? ሲል አፋጠጠው። ንጉሡም እሺ ንስሃ እገባለሁ አሁን ስላለንበት ጉዳይ የእግዚአብሔር ሃሳብ

ምን እንደሆነ ንገረን አለው። ነቢዩም ለአንተ የሚገባው ፍርድ ነበር፤ ግን ስለዚህ እግዚአብሔርን ስለሚፈራው ስለ ይሁዳ ንጉሥ ስለ ኢዮሳፍጥ ስለ እነግርሃለሁ አለው። እግዚአብሔርን ብዙ ሕዝብ ሊበድል ይችላል። ግን በጉባኤ መሃል አንድ የእግዚአብሔር ፍርሃት ያለበት ሰው ቢገኝ ለዛ ሰው ሲል እግዚአብሔር መልስ ይሰጣል።

በዘኁልቅ 20:2 ላይ ስንመለከት አሁን ሠራዊቱን ያለበትና ነገሥታቱም የእግዚአብሔርን ሃሳብ ለመጠየቅ ወደ ነቢዩ የሄዱበት ሥፍራ፤ በእስራኤል ሕዝብ ታሪክ ውስጥ ታሪካዊ ምድረበዳ ነው። ሙሴ የነበረበት ምድረበዳ ነው። በዚያ ቦታ ላይ እስራኤላውያን በውኃ እጦት ምክንያት በሙሴ ላይ የጮኹበት ቦታ ነው። ሙሴም በእግዚአብሔር ፊት በወደቀ ጊዜ፤ ድንጋዩን በበትሩ መትቶ ውኃ እንዲያወጣ ሆነ፤ ሕዝቡም ጠጣ።

አሁንም በኤልሳዕ ጊዜ የውኃ ጥያቄ ከነገሥታቱ በቀረበ ጊዜ፤ እንደ በፊቱ ከድንጋይ ውኃን ማፍለቅ ሳይሆን በዚህ ወቅት በተለየ መንገድ መልስን ሰጠ። ሦስት መልሶችን ሰጥቷል።

አንደኛ፡ የተአምራትን ተስፋ ሰጣቸው። 2ኛ ነገሥ.3:16-17

የእግዚአብሔርን እጅ ማየት ከፈለጉ አራት ነገሮችን በቅድመ ሁኔታ እንዲፈጽሙ አዘዛቸው። ይኸውም፡

ሀ. አስቀድመው ጉድጓድን መቆፈር እንዳለባቸው። ይህን ስታደርጉ ለምን ብላችሁ አትጠይቁ በማለት አስጠነቀቃቸው። የእነርሱ ኃላፊነት የታዘዙትን ማድረግ ብቻ ነበር። በሙሴ ጊዜ ከድንጋይ ውኃ ጠጡ አሁን ግን ከድንጋይ ሳይሆን የእግዚአብሔር እቅድ ከጉድጓድ እንዲጠጡ ስለሆነ ጉድጓዱ በመጀመሪያ እንዲቆፈር አዘዘ። ጉድጓድ ከሌለ ውኃ የላቸውም ማለት ነው። ዛሬም ለእኛ ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔር ሰማያዊ በረከት የሚያስቀርብን ጉድጓድ አለመቆፈራችን ነው። በረከቱ ሲመጣ በምን እንያዘው? ጉድጓድ ሳይኖር ውኃ የት ይጠራቀማል? እግዚአብሔር ተአምራትን እንዲያደርግ እኛስ ተዘጋጅተናል ወይ?

ለ. ምልክት የለም ነፋስም አታዩም፡ ደመናም ዝናብም አታዩም፡ በዚያን ጊዜ በምድረበዳ ዝናብ እንደ መጣ የነፋሱ አቅጣጫ መታወቅ አለበት የነፋሱ አቅጣጫ ካልታወቀ ዝናብ የለም ማለት ነው። ይኸውም ርጥበትን አዝሎ የሚመጣው ነፋስ የሚመጣው ከባሕር ላይ ነው። ከባሕር ወደ የብስ የሚነፍስ ነፋስ ከታየ ዝናብ እንዳለ ይረጋገጣል። እግዚአብሔር ግን ይህን ዓይነት የማረጋገጫ ምልክት አታዩም። በማለት ነገራቸው። እግዚአብሔር አቅጣጫን ሳይለውጥና ምልክት ሳያሳይ ተአምራትን ማከናወን ይችላል። ያ ማለት እኔ ሳላስለውጥህ አንተ መለወጥ ይኖርብሃል ማለቱ ነው። ጌታ የነፋሱን አቅጣጫ የሚለውጠው እኛ ከመጥፎ አቅጣጫችን ከተመለስን በኋላ ነው። ለማያምን ልብ ተስፋ የሚሰጥ መልእክት የለም። ብዙ ጊዜ ለሕዝባችን ለምድራችንና ለአገራችን ጸልየን፤ አንዳችም

የመልስ ምልክት ላይ እንችላለን። እግዚአብሔር ግን ምልክት ሳያሳየን ተአምራትን ማከናወን ይችላል። የአገራችንን ባዶ ሸለቆ እርሱ ይሞላዋል። ውኃ እንዲገኝ የሙሴን በትር የያዘ የለም እንደ ኤልያስም ጊዜ ተስፋ የምትሰጥ ጭብጥ ደመናም የለችም፤ ግን እግዚአብሔር እነዚህ ሁሉ ባይኖሩ ሸለቆዎችን በውኃ ይሞላል።

ሐ. ይህ ሸለቆ ግን ውኃ ይሞላል። ለእኛ ለሰብዓዊያን ይህንን መቀበል ይቸግራል። ነፋስ ከሌለ፣ ደመና ከሌለ፣ ዝናብም ከሌለ ውኃ ከየት ወጥቶ ሸለቆውን ይሞላል? ነገሥታቶቹ የእግዚአብሔር ሰው የተባለው ያሾፈባቸው ይመስላቸዋል። ምንም ምልክት ሳያዩ በባዶ ተነስተው ጉድጓድ ቆፍሩ አሁን ውኃ ይሞላል ሲላቸው፤ መናደድ ሳይሞክራቸው አይቀርም። ይህ ከእነርሱ ልምምድ ውጭ ነውና፤ አይቻልም ቢሉ አይደሉም። ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል ብለው ቢጠይቁ እግዚአብሔርን አላወቁትምና አያስደንቅም።

መ. ይህ በእግዚአብሔር ዓይን ቀላል ነገር ነው። ለእኛ ሲከብድ ይችላል፤ ለእኛ ፈተናና ድካም ሊሆን ይችላል በእግዚአብሔር ዓይን ግን ቀላል ነገር ነው። እኛ ተስፋ ቆርጠን መቼ ይሆን መልስ የማግኘት በምንልበት ሰዓት እግዚአብሔር ያለ ምልክት በሕይወታችን ተአምራትን ማከናወን ይችላል። ይህ በእርሱ ዘንድ የሚከብድ አይደለም። ምናልባት እኛ መልስ ለማግኘት ከጌታ ምልክት ጠብቀን ይሆናል። ማወቅ ያለብን ነገር ቢኖር ጌታ፤ ያለ ምልክት መልስን መስጠት እንደሚችል መገንዘብና ማመን ነው።

የኤልያስ ተስፋ ደመናው፤ የሙሴ ስልጣን በትር ባይኖሩም ጌታ ተአምራትን ይሠራል።

ሁለተኛ፡ የተአምራቱ ጊዜ አስደናቂ ነው።

ነገሥታቶቹ የእግዚአብሔርን ሰው ቃል ሰምተው፤ ብንሞትና ብንድንም ብለው፤ ወደ ምድረበዳቸው ተመልሰው የቀረቻቸውን ጉልበት ጉድጓድ አስቆፍረው ተቀመጡ። እስከዚህ ጊዜ ድረስ ከጠላቶቻቸው ከሞፃባዊን የተሰማ እንቅስቃሴ አልነበረም። ሞፃባዊያን በሙሴ ጊዜ ባዩት ልምምድ ብቻ ተነስተው እግዚአብሔር ተአምራትን የሚሠራው ተራራ ላይ ብቻ ነው ብለው ሲጠብቁ እርሱ ግን “በነጋውም የቁርባን ጊዜ ሲደርስ እነሆ ውኃ በኤዶምያስ መንገድ መጣ ምድሪቱም ውኃ ሞላች” (2ነገሥ. 3:20) ተብሎ እንደ ተጻፈ ካልተጠበቀ ቦታ ምድሪቱን በውኃ ሞላ። እግዚአብሔር ተአምርን የሚያደርግልን በተራራ ላይ ብቻ ስንሆን፤ ነገሮች ፈካ ብለው ሲታዩን ወይም ሁሉን ነገር ከግርጌአችን አድርገን በምናይበት ጊዜ ብቻ አይደለም። በማይታየንም ጊዜ በሰማያዊ መና በበዛልንም ጊዜ፤ ሸለቆም ውስጥ ባለን ጊዜ እግዚአብሔር ያለምልክት በሕይወታችን ተአምራትን ያከናውናል።

ነገሥታቱ የታዘዙትን ጉድጓድ ከቆፈሩ በኋላ ነቢዩን የታለ ታዲያ ውኃው የሚል ጥያቄ ማቅረባቸው አልቀረም። ነቢዩም ይህ ቀጥሎ የሚሆን ነገር ነው አስቀድማችሁ ግን እናንተ ንስሐ ግቡ፤ በተለይም ለጣዖት መስዋእት የምታቀርቡ

የኤዶምና የእስራኤል ነገሥታት ንስሃችሁን ለእግዚአብሔር መስዋእት በማቅረብ መግለጽ አለባችሁ ሳይላቸው አልቀረም። ከዚያ በኋላ ነው ውኃው ካልተጠበቀበት ቦታ መጥቶ የተንደለደለው። ምክንያቱም ውኃው መፍሰስ የጀመረው የቁርባን ጊዜው ሲደርስ ነው። (2ነገ. 3:20)

ለእኛም ዛሬ በሕይወታችን ተአምር እንዲፈጸም ከፈለግን አስቀድመን ለእግዚአብሔር ክብር መስጠት ይኖርብናል። ከዚያ በፊት ምንም ያህል ብንዘጋጅ የጠበቅነው ተአምር ሳይፈጸም ይችላል። ተገቢው መስዋእትና ምስጋና፤ ከእግዚአብሔር ተአምር በፊት ይቀድማል። ከማጉረምረም ሕይወት ወጥቶ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔርን በምስጋና ማምለክ በራሱ ትልቅ ተአምራት ነው።

ዛሬ እኛ በሽለቆ ውስጥ ጉድጓድ ቆፍሬአለሁ ታዲያ መቼ ነው የምትመልሰው በማለት በማጉረምረም ሕይወት ስንኖር እርሱ ግን በጉድጓዱ ላይ ቆመህ አልቅስ አላልኩህም፤ አመስግን፤ አምልክ፤ ቁርባንህንም አቅርብ ነው ያልኩህ በማለት ሁኔታችንን ያርመናል።

ሦስተኛው የተአምራቱ ውጤት።

ሀ. እርካታ፡ እግዚአብሔር በረከቱን የሚሰጠው ለእርካታ ነው። እውነተኛ በረከት እርካታን ይሰጣል። የፈሰሰው ውኃ ምድሪቱን ሕዝቡን እንስሳውንና ከብቱን አረካ።

ለ. ጥንካሬ፡ የእግዚአብሔር በረከት ሲመጣ ለእግዚአብሔር አገልግሎት ጥንካሬን ይሰጣል። ለእግዚአብሔር ዓላማ ያጠነክረናል።

ሐ. ልምላሜ፡ የእግዚአብሔር በረከት ሲመጣ ልምላሜንና ፍሬን ይሰጣል። እግዚአብሔር ሸለቆዎቻችንን ሲሞላ፤ ጥያቄዎቻችንን ሲመልስ፤ ለፍሬ እንበቃለን። ከዚያም አልፎ ለሌሎችም እንድንተርፍ ያደርገናል።

መ. የተትረፈረፈ ሕይወት፡ የእግዚአብሔር በረከት ሲመጣ የተትረፈረፈ ሕይወት እንድንኖር ያደርገናል። ያ የእግዚአብሔር በረከት ሲመጣ ጉድጓዱ ሞላ፤ ሸለቆው ሞላ፤ ምድሪቱም ተጥለቀለቀች። እርሱ የእኛን ሸለቆ ሞልቶ ለሌሎችም እንድንተርፍ ያደርገናል። ዳዊት ጽዋዩ ሙሉ ነው ፈሶአል ያለው ለዚህ ነበር።

ሠ. ለድል ሕይወት፡ የእግዚአብሔር በረከት ሲመጣ ለድልና ለአሸናፊ ሕይወት እንበቃለን። ጉድጓዶቻችን ሲሞሉ፤ ጥያቄዎቻችን ሲመለሱ በጠላቶቻችን ላይ በድል እንወጣለን።

ክፍል ሦስት

የእግዚአብሔር መልስ ውጤቶች

ምዕራፍ 11

የመልሱ ውጤቶች

እግዚአብሔር መልስ ብቻ ሳይሆን የሚሰጠን ፈቃዱንም ስለሚያሳየን በዚያው ውስጥ ብዙ በረከቶችን እናገኛለን። የዕንባቆምን ሕይወት ስንመለከት የእግዚአብሔር መልስ ከሚያመጣቸው ነገሮች መካከል ጥቂቶቹን ለመጥቀስ ያህል የሚከተሉትን እንመልከት።

1 የእግዚአብሔርን ታላቅነት እንረዳለን።

ዕንባቆም የእግዚአብሔርን ታላቅነት ካስተዋለ በኋላ ይመስላል ለጥያቄው መልስ ያገኘው። ከዚያም እግዚአብሔርን በታላቅነቱ፣ በሥልጣኑና በቅድስናው በተቀደሰው መቅደሱ ማለትም በዙፋኑ ላይ መሆኑን መሰከረ። (ዕንባ. 2:20)

የእግዚአብሔር መልስ ሁልጊዜ የእርሱን ታላቅነት፣ ጥበብ፣ ማስተዋል፣ ችሎታና ምህረት በጠለቀ መንገድ እንድንገነዘብ ያደርገናል። “ፀዳሉም እንደ ብርሃን ነው፤ ጨረር ከእጁ ወጥቶአል፤ ኃይሉም በዚያ ተሰውሮአል።” (ዕንባ. 3:4-6)

2. ቅዱስ ፍርሃትን በውስጣችን ይፈጥራል።

ነቢዩ ይህንን ነበር የተለማመደው። ምድር በፊቱ ዝም ትበል ሲል ከአክብሮት የመጣ ቅዱስ ፍርሃቱን ይገልጻል። እንዲሁም “አቤቱ ዝናህን ሰምቼ ፈራሁ፤” (ዕንባ. 3:2) ይላል። በጥያቄ በተሞላ ጊዜ በፍርሃት ሳይሆን በድፍረት ነበር ይናገር የነበረው። በጸሎት መንፈስ ሳይሆን በክርክር መንፈስ ነበር። በጥያቄ መሞላት ፈሪሃ እግዚአብሔርን ስለሚቀንስ ከመጸለይ ይልቅ መከራከርን፣ ከማመን ይልቅ መጠራጠርን ያበዛል። ጌታ ፊቱን ሲመልስ ግን በጸጥታ መንፈስ ሆነን ታላቅነቱን ስለምናስተውል እርሱን መፍራትና ማክበር እንጀምራለን። “የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው፤ ሰነፎች ግን ጥበብንና ተግሣጽን ይንቃሉ።” (ምሳሌ 1:7) እንደ አምላክነቱና እንደአባትነቱ እርሱን መፍራት ለሕይወትም ሆነ ለአገልግሎት መሠረታዊ ነገር ነው። እግዚአብሔር ከልጆቹ ያንን ይጠብቃልና። “እናንተ ስሜን የምታቃልሉ ካህናት ሆይ፥ ልጅ አባቱን፥ ባሪያም ጌታውን ያከብራል፤ እኔስ አባት ከሆንሁ ክብሬ ወዴት አለ? ጌታስ ከሆንሁ መፈራቴ ወዴት አለ? ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር።” (ሚልክ. 1:6)

3. የጸሎትን ሕይወት ያድሳል።

በማጉረምረም ተውጦ የነበረው ነቢይ አሁን መጸለይ ጀመረ። “የነቢዩ የዕንባቆም ጸሎት በመዝሙር።” (3:1) በጸሎቱ

ውስጥ ከሚታዩት ነገሮች መካከል አንደኛው - የምስጋና ጸሎት ነው። ጸሎቱ በመዝሙር ስለነበረ ውዳሴና አምልኮ የተሞላ ነበረ። የእግዚአብሔር መልስ የጸሎት ሕይወታችንን ማደስ ብቻ ሳይሆን በምስጋናና በአምልኮ እንድንሞላ ያደርገናል። ሁለተኛው - ለእግዚአብሔር ሥራ ነበር የሚጸልየው። እግዚአብሔር የእርሱን ሕይወት እንዳደሰለት የሌሎችንም በማደስ ከንዱና ክብሩ እንዲገለጽ እግዚአብሔር መነቃቃት እንዲያመጣ መጸለይ ጀመረ።

እንግዲህ የእግዚአብሔር መልስ የጸሎት ሕይወታችንን ማደስ ብቻ ሳይሆን የጸሎታችንን ትኩረት ስለሚለውጥ ለራሳችን ማዘን እናቆምና እግዚአብሔርን ማወደስ እንጀምራለን። ለእግዚአብሔርም ሥራ መቃተትን እናስቀድማለን።

4. አዲስ ዝማሬ በውስጣችን ይገባል።

እግዚአብሔር ፊቱን ወደ ልጆቹ ሲመልስ በሌሊት ወይም በመከራና በፈተና ውስጥ የአምልኮንና የምስጋናን ዝማሬ ይሰጣል። ስለዚህ ነው ቅዱሳን የሥጋም ችግር እያለባቸው የሚዘምሩት። “በመንፈቀ ሌሊት ግን ጳውሎስና ሲላስ እየጸለዩ እግዚአብሔርን በዜማ ያመሰግኑ ነበር።” (ሐዋ. 16:25) እውነተኛ የልብ ዝማሬ የውስጣዊ ፈውስ መግለጫ ነው። የእግዚአብሔር መልስ ሲመጣ ደግሞ ውስጣችንን ነው የሚፈውሰው። ውስጣችን ከተፈወሰ ውጫዊው ነገር እንደ ቀድሞው አሳሳቢ አይሆንብንም። በእግዚአብሔር በመታመን በእምነት ውጫዊውን ነገር ማሸነፍ እንጀምራለን። (ዕብ.

11:33-34) ይህ ዓይነቱ እውነት በውስጣችን ሲፈጠር ውጫዊ ችግር ወዲያውኑ ባይጠፋም ውስጣዊው ሰው በጣም እየጠነከረ ይሄዳል። “ስለዚህም አንታክትም፤ ነገር ግን የውጭው ሰውነታችን ቢጠፋ እንኳ የውስጡ ሰውነታችን ዕለት ዕለት ይታደሳል። የማይታየውን እንጂ የሚታየውን ባንመለከት ቀላል የሆነ የጊዜው መከራችን የክብርን የዘላለም ብዛት ከሁሉ መጠን ይልቅ ያደርግልናልና የሚታየው የጊዜው ነውና፤ የማይታየው ግን የዘላለም ነው።” (2ቆሮ. 4:16-18) ይህ የሚሆነው በውስጣችን ያለውን አምላክ ታላቅነት መረዳት ስለምንጀምር ነው። ቃሉም “ልጆች ሆይ፤ እናንተ ከእግዚአብሔር ናችሁ አሸንፋችኋቸውማል፤ በዓለም ካለው ይልቅ በእናንተ ያለው ታላቅ ነውና።” (1ዮሐ. 4:4)።

ነብዩ ዕንባቆም አዲስ ዝማሬን መዘመር የጀመረው እግዚአብሔር ለጥያቄው ሁሉ መልስ መሆኑን ከተረዳ በኋላ ብቻ ነበር። የእግዚአብሔር መልስ መሆን ሕይወቱን ከማሳረፉም በላይ የድልን ዝማሬ ሰጠው። በእስራኤላውያን ሕይወት የታየው ይህ ዓይነት ታሪክ ነበር። ለአራት መቶ ዓመታት በባርነት ቤት የፈርዖን አስጭናቂው ቀንበር ከብዶባቸው ከአለቀሱ በኋላ የእግዚአብሔር መልስ መጣላቸው። ከባርነትም ነጻ ወጡ። ለጊዜው ያስፈራቸው ቀይ ባሕርም በእግዚአብሔር ኃይል ተከፈለ። ሊያጠፋቸው በታላቅ ጭካኔ የተከተላቸውም ፈረዖን ከነሠራዊቱ በቀይ ባሕር ሰጠመ። ወዲያውኑ የብዙ ዘመናት ለቅሶና ማጉረምረም ወደ ዝማሬ ተለወጠ። “በዚያን ጊዜ ሙሴና የእስራኤል ልጆች ይህን መዝሙር ለእግዚአብሔር ዘመሩ፦

እንዲህም ብለው ተናገሩ፦ በክብር ከፍ ከፍ ብሎአልና ለእግዚአብሔር እዘምራለሁ፤ ፈረሱንና ፈረሰኛውን በባሕር ጣለ። ...ማርያምም እየዘመረች መለሰችላቸው። በክብር ከፍ ከፍ ብሎአልና ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ ፈረሱንና ፈረሰኛውን በባሕር ጣለ።” (ዘጸ. 15:1፣ 21)። እንግዲህ የእግዚአብሔር መልስ የደረቀውን የምስጋናና የአምልኮን ምንጭ እንደገና ይከፍታል። በነቢያትም የተሰጠው ተስፋ ይኸው ዓይነት ነውና። “የጽዮን ልጅ ሆይ፤ ዘምሪ፤ እስራኤል ሆይ፤ እልል በል፤ የኢየሩሳሌም ልጅ ሆይ፤ በፍጹም ልብሽ ሐሴት አድርጊ ደስም ይበልሽ።” (ሰፎ. 3:14) “በዚያን ጊዜ የዕውሮች ዓይን ይገለጣል የደንቆሮችም ጆሮ ይከፈታል።” (ኢሳይ. 35:5)

ዛሬ እግዚአብሔር ለምድራችንና ለሕዝባችን መልስ እንዳመጣው ከምናያቸው ታላላቅ ምልክቶች መካከል በምድራችን ላይ የፈሰሰው ዝማሬ ነው። በአሁኑ ጊዜ በቅዱሳን መካከል እንዳለው የመዝሙሮችና የዝማሬ ጸጋ በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ያልታየ ዓይነት ነው።

5. ክብሩን ማየት።

“እግዚአብሔር ከቴማን፤ ቅዱሱም ከፋራን ተራራ ይመጣል። ክብሩ ሰማያትን ከድኖአል፤ ምስጋናውም ምድርን ሞልቶአል።” (ዕንባ. 3:3) የእግዚአብሔር መልስ ክብሩን እንድናይ ያደርገናል። እግዚአብሔር ጥያቄአቸውን

የመለሰላቸው ሰዎች ሁሉ ከሁሉም ነገር በላይ ፈጥነው የሚያዩት የእግዚአብሔርን ክብር ነው። የእግዚአብሔር ታላቁ ዓላማ በሁሉም ነገር ውስጥ ክብሩን መግለጽ ነው። ለምሳሌ ያህል፡-

❖ በፍጥረት ውስጥ እግዚአብሔር ክብሩን እንደገለጸ የምናየው ከመሪው ታላቅነትና ድንቅ ጥበብ ብቻ ሳይሆን ራሱ ፍጥረቱ ክብሩን ይገልጻል። “ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ፤ የሰማይም ጠፈር የእጁን ሥራ ያወራል።” (መዝ. 18:1) “ትውልደ ትውልድ ሥራህን ያመሰግናሉ፤ ኃይልህንም ያወራሉ። የቅድስናህን ግርማ ክብር ይናገራሉ፤ ተአምራትህንም ይነጋገራሉ። የግርማህንም ኃይል ይናገራሉ፤ ታላቅነትህንም ይነጋገራሉ፤ ብርታትህንም ይነጋገራሉ።” (መዝ. 144:4-6)

❖ በፍርድ ውስጥ እግዚአብሔር ክብሩን ይገልጻል።

❖ ምህረቱ ክብሩን ይገልጻል። “ምድረበዳውና ደረቁ ምድር ደስ ይላቸዋል፤ በረሀውም ሐሄት ያደርጋል እንደ ጽጌረዳም ያብባል። እጅግ ያብባል በደስታና በዝማሬ ሐሄትን ያደርጋል፤ የሊባኖስ ክብር፤ የቀርሜሎስና የሳሮን ግርማ ይሰጠዋል፤ የእግዚአብሔርንም ክብር የአምላካችንንም ግርማ ያያሉ።” (ኢ.ሳይ. 35:1-2)

“የእግዚአብሔርም ክብር ይገለጣል፤ ሥጋ ለባሹም ሁሉ በአንድነት ያየዋል፤ የእግዚአብሔር አፍ ይህንን ተናግሮአልና።” (ኢ.ሳይ. 40:5)

❖ የጌታ ኢየሱስ ሥጋ ለብሶ ለኃጢአት ለሞት መሰጠትና መምጣት የእግዚአብሔርን ክብር

ይገልጻል። “ቃልም ሥጋ ሆነ፤ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ፤ አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነውን ክብሩን አየን።” (ዮሐ. 1:14)

❖ የጌታ ኢየሱስ ታምራት ክብሩን ይገልጻል። “ኢየሱስ ይህን የምልክቶች መጀመሪያ በገሊላ ቃና አደረገ፤ ክብሩንም ገለጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም በእርሱ አመኑ።” (ዮሐ. 2:11)

❖ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ሁሉ የእርሱን ክብር ይገልጻል። “እርሱ ያከብረኛል፤ ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋልና።” (ዮሐ. 16:14)

ስለዚህ በአጠቃላይ እግዚአብሔር ጥያቄአችንን በመመለስም ሆነ ስንጠይቀው የሚያደርግልን ሁሉ የሚገልጸው የእርሱን ክብር ነው። የእግዚአብሔር መልስ ክብሩን አይተን ክብሩን እንድናወራ ለስሙ ክብር እንድንኖር ሊያደርገን ነው። ቃሉ ሁሉንም ለስሙ ክብር እንድናደርግ የሚመክረን ከዚህ የተነሣ ነው። (1ቆሮ. 10:31) በሕይወታችን ውስጥ ሁሉ የክብሩን ታላቅነት እንድንናገር ነው። የእግዚአብሔር መልስ ክብሩን ያሳየናል። እግዚአብሔር የሙሴንና የአሮንን ጸሎት በመለስ ጊዜ ክብሩን አሳያቸው። እግዚአብሔር የሙሴን ጸሎት በመለስ ጊዜ ሙሴ ክብሩን አየ። (ዘጸ. 33)

6. ሕይወትን በምስጋና ይሞላል። (3:3)

ዕንባቆም ማጉረምረሙን ትቶ በምስጋና የተሞላው የእግዚአብሔር መልስ በመጣለት ጊዜ ነበር። የእግዚአብሔር መልስ የእርሱን ቸርነትና ምህረት ስለሚያሳስበንና ውለታውም ስለሚታየን በቃል ስለሚገለጸው ብቻ ሳይሆን ስለማይታይ በረከቱም ልባዊ ምስጋናን ማቅረብ እንጀምራለን። (2ቆሮ. 9:15)

7. ኃይሉን መረዳት።

“ጸዳሉም እንደ ብርሃን ነው፤ ጨረር ከእጁ ወጥቶአል፤ ኃይሉም በዚያ ተሰውሮአል።” (ዕንባ. 3:4፣ 3:10) የእግዚአብሔር መልስ የእርሱን ኃይል እንድናስተውል ያደርገናል። እግዚአብሔር ለጥያቄአችን ሁሉ መልስ መስጠት ብቻ ሳይሆን አብልጦ ለማድረግ የሚችል አምላክ መሆኑን እንረዳለን። “እንግዲህ በእኛ እንደሚሠራው ኃይል መጠን ከምንለምነው ወይም ከምናስበው ሁሉ ይልቅ እጅግ አብልጦ ሊያደርግ ለሚችለው፡...” (ኤፌ. 3:20) የእግዚአብሔር ኃይል የሚገለጸው በሥጋ ዓይን መልስ በማይታይበት ጊዜ ነው። በሰው ዘንድ የማይቻለውን እግዚአብሔር ሠርቶ በዓይናችን ስናይ የኃይሉን ታላቅነት እንገነዘባለን። ይህም ለወደፊቱ እምነታችንን ያጠነክርልናል፤ ያሳድጋልናልም።

8. አዲስ ማስተዋል ወይም መረዳትን ይሰጠናል።

ዕንባቆም ምዕራፍ 3 ስለ ነቢዩ አዲስ መረዳትና ማስተዋል ነው የሚዘረዝረው። ነቢዩ በፊት ያሳስተዋለውን እግዚአብሔር ከመለሰለት በኋላ ዓይኖቹ ተከፍተው ማየትና መገንዘብ ቻለ። የእግዚአብሔርን መልስ የመጠበቂያ ጊዜ የእድገት ጊዜ ነው። ኢዮብም ለዚህ ነበር “መስማትስ በጆሮ በመስማት ሰምቼ ነበር፤ አሁን ግን ዓይኔ አየችህ፤ ስለዚህ ራሴን እንቃለሁ፤ በአፈርና በአመድ ላይ ተቀምጬ እጸጸታለሁ።” (ኢዮ. 42:5-6) ያለው።

እንግዲህ በመጠበቅ ውስጥ መሠራት፣ መለወጥና ማደግ አለ። እግዚአብሔርን በመጠበቅ ውስጥ አዲስ አድርጎ ይሠራልና አንዳንዴ መልሱ የሚዘገየው መሠራቱ እስኪያልቅ ድረስ ነው። ይህን መረዳት የእርሱን ባሕርይ፣ ችሎታ፣ ምህረት፣ ዓላማ (እቅድ)፣ ተስፋ፣ በጎነት ወዘተ. እንድንረዳ ያደርገናል። ለግል ሕይወት እድገት ይህ ታላቅ በረከት ነው። “እግዚአብሔርን ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን።” (ሮሜ 8:28) ተብሎ የተጻፈው በዚህ ምክንያት ነው።

9. ማዳኑን መገንዘብ።

“ሕዝብህን ለመታደግ፡ የቀባኸውንም ለማዳን ወጣህ፤ የኃጢአተኛውን ቤት ራስ ቀጠቀጥህ፤ መሠረቱን እስከ አንገቱ ድረስ ገለጥህ።” (ዕንባ. 3:13) በመጠበቅ ጊዜ እግዚአብሔር እኛን ለማዳን ወይም ሊታደግ የሚነሣ አይመስለንም። ነገር ግን እኛን ለመታደግ ብቻ ሳይሆን ያደረገውንም ጭምር ይዞልን ይመጣል። ስለዚህ ነው መዝሙረኛው “አቤቱ፡ በሥራህ ደስ አሰኝተኸኛልና፤ በእጅህም ሥራ ደስ ይለኛልና። አቤቱ፡ ሥራህ እጅግ ትልቅ ነው፡ አሳብህም እጅግ ጥልቅ ነው።” (መዝ. 92:4-5፣ 10-15) እያለ የዘመረው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ እግዚአብሔር ማዳንና መታደግ በጣም ብዙ ምሳሌዎች አሉ። በአጠቃላይ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለው ታሪክ ስለ እግዚአብሔር ማዳን የሚተርክ ነው። ነገር ግን ይህንን በተለየ መንገድ ልብ የምንለው የእግዚአብሔርን መልስ ስናይ ነው።

10. ድምጹን መስማትና መለየት።

“እኔ ሰምቻለሁ፡ ልቤም ደነገጠብኝ፤ ከድምጹ የተነሣ ከንፈሮቼ ተንቀጠቀጡ፤ መንቀጥቀጥ ወደ አጥንቶቼ ውስጥ ገባ፤ በስፍራዬ ሆኜ ተናወጥሁ፤ በሚያስጨንቁን ሕዝብ ላይ እስኪመጣ ድረስ የመከራን ቀን ዝም ብዬ እጠብቃለሁ።” (ዕንባ. 3:16) የመጠበቅ ጊዜ ለድምጹ ያዘጋጀናል። መልሱ ሲመጣ ድምጹን ይዞልን ይመጣል። በፊት ያልሰማነውን

እንሰማለን፤ ሰምተንም ልብ ያላልነውን እንረዳለን። የእርሱን ድምጽ ከሌሎች መለየት እንጀምራለን። ይህ ቅዱስ ፍርሃትን በውስጣችን ያድሳል። ለእርሱም የሚገባውን አክብሮት እንድንሰጠው ያስችለናን። ከዚህም በላይ የእግዚአብሔር ድምጽ በተስፋው ይሞላናል። ሃሳቡንና ዓላማውን እንድንረዳ ያስችለናል። ከድፍረት ኃጢአትና ከማይገባ ንግግር ይጠብቀናል። አምላካችንን በማንነቱ ወደ ማወቅ ያደርሰናል።

11. ለእውነተኛ ውሳኔ ያደርሳል።

“ምንም እንኳ በለስም ባታፈራ፡ በወይን ሐረግ ፍሬ ባይገኝ፡ የወይራ ሥራ ቢጎድል፡ እርሾችም መብልን ባይሰጡ፡ በጎች ከበረቱ ቢጠፉ፡ ላሞችም በጋጡ ውስጥ ባይገኙ፡ እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል፤ በመድኃኒቴ አምላክ ሐሴት አደርጋለሁ።” (ዕንባ. 3:17-18) የእግዚአብሔር መልስ ሲመጣ ከመልሱ ወይም ከጥያቄአችን ባሻገር ስለምናይ በእርሱ እውቀትና ታላቅነት እንሞላለን። ኃይሉን በመረዳት ብቻ ሳይሆን ምህረቱንና ትዕግስቱን ለእርሱ ያለንን አድናቆት በጣም ከፍ ያደርገዋል። ይህ ለእምነታችን ማደግ መሠረታዊ ነገር ይሆናል። እዚህ ደረጃ ላይ ስንደርስ የእኔ ፈቃድ ካልሆነ ከሚል የልጅነት ጠባይ ስለምንላቀቅ ለእርሱ ፈቃድ ቅድሚያ መስጠትን እንጀምራለን። በዚህ የመንፈሳዊ እድገት ጉዞ ላይ እኔ ያሰብኩት ቢሆንም ባይሆንም፤ የእኔ ጸሎት ቢመለስም ባይመለስም ለእርሱ

ፈቃድ በመኖር አስከብረዋለሁ ወደ ማለት እንደርሳለን። ይህ ዓይነቱ ውሳኔ እርሱን ከማወቅ፣ ከመውደድና ከማክበር የሚወጣ ውሳኔ ስለሆነ ጌታ በሕይወታችን ውስጥ ሙሉ ፈቃዱን እንዲገልጽ መንገድን ይከፍትለታል። ለእኛም የሚከተሉትን ነገሮች ያደርግልናል።

❖ በግል ልምምድ ምክንያት እርሱን ከመወሰን ነጻ ያወጣናል። ቀደም ሲል የተጠቀሰው የዕንባቆም ውሳኔ ይህንን ዓይነት ነጻነት ያንጸባርቃል። ጌታ ኢየሱስም ፈቃድህ ይሁን በማለት ለአባቱ ሙሉ ለሙሉ የመኖር ነጻነቱን ይገልጻል። ሲድራቅ፣ ሚሳቅና አብድናጎም ለንጉሡ የሰጡት መልስ ይህንን ዓይነት ነጻነት የሚያሳይ ነበር። “የምናመልከው አምላካችን ከሚነድደው ከእሳቱ እቶን ያድነን ዘንድ ይችላል፤ ከእጅህም ያድነናል፡ ንጉሥ ሆይ፡ ነገር ግን፡ ንጉሥ ሆይ፡ እርሱ ባያድነን፡ አማልክትህን እንዳናመልክ ላቆምኸውም ለወርቁ ምስል እንዳንሰግድለት እወቅ አሉት።” (ዳንኤ. 3:17-18) ጌታ ኢየሱስም ሆነ እነዚህ ሦስቱ የእግዚአብሔርን ችሎታ አልተጠራጠሩም። ነገር ግን እግዚአብሔር ይህንን ማድረግ አለበት ወይም ይህ በዚህ መንገድ ካልሆነ ከሚለው የሥጋ ፈቃድ ነጻ በመሆን ለእግዚአብሔር ራሳቸውን ሙሉ በሙሉ ሰጡ። በአዲስ ኪዳንም የእውነት አርበኞች ውሳኔ ይህንን ይመስላል። (ዕብ. 11)

❖ ድልን ያጎናጽፋል። ዕንባቆም ከዚህ ዓይነት ውሳኔ በኋላ በድል ሕይወት ከሸለቆ ወጥቶ በተራራ ላይ መኖር እንደ ጀመረ ይመስለዋል። “ይህም ተስፋ እንደ ነፍስ መልሕቅ አለን እርሱም እርግጥና ጽኑ የሆነ ወደ መጋረጃውም

ውስጥ የገባ ነው፤” (ዕብ. 4:19) ሲድራቅ፣ ሚሳቅና አብድናጎ በድል አድራጊነት እሳቱ ሳይነካቸው ወጡ። ከጌታም ጋር ሲንሸራሸሩ ቆዩ። “እርሱም፡- እነሆ፡ እኔ የተፈቱ በእሳቱም መካከል የሚመላለሱ አራት ሰዎች አያለሁ፤ ምንም አላቆሰላቸውም፤ የአራተኛውም መልክ የአማልክትን ልጅ ይመስላል ብሎ መለሰ።” (ዳንኤ. 3:25) ጌታ ኢየሱስም የሞትን ጣር አጥፍቶ ድንጋዩን ፈንቅሎ በግርማ ተነሣ። ከስምም ሁሉ በላይ የሆነ ስም ተሰጠው። (ፊል. 2:9-11) ሌሎችም ቅዱሳን አስደናቂ ኃይሉን አዩ ታምራቱንም ተለማመዱ። እንደዚህ ተብሎ ተመስክሮላቸዋልና “እነርሱ በእምነት መንግሥታትን ድል ነሡ፡ ጽድቅን አደረጉ፡ የተሰጠውን የተስፋ ቃል አገኙ፡ የአንበሶችን አፍ ዘጉ፡ የእሳትን ኃይል አጠፉ፡ ከሰይፍ ስለት አመለጡ፡ ከድካማቸው በረቱ፡ በጦርነት ኃይላችን ሆኑ፡ የባዕድ ጭፍሮችን አባረሩ።” (ዕብ. 11:33-34)

❖ በእግዚአብሔር ደስታ ይሞላል። “እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል፤ በመድኃኒቱ አምላክ ሐሴት አደርጋለሁ።” (ዕንባ. 3:18) ፈቃዳችን ለእግዚአብሔር ተገዝቶ ለራሳችን ምኞት መሮጥን ስናቆም ማጉረምረም የወሰደብን የጌታ ደስታ ተመልሶ ይመጣል። ይህን ደስታ በጸሎት መልስ ወይም በጥያቄዎቻችን መመለስና ያለ መመለስ የሚወሰን ሳይሆን ከእርሱ የሚመጣ የውስጥ ደስታና እርካታ ነው። በጌታ ሐሴት ማድረግ ከሁኔታዎች ሁሉ በላይ ያደርገናል። ጌታ ለደህንነት ሲጠራን ይህን በሁኔታዎች የማይለወጠውን ደስታ ሊሰጠን ነውና። “... እኔ

ኃያላኔንና በታላቅነቱ ደስ የሚላቸውን ጠርቻለሁ።” (ኢሳይ. 13:3) ይህ ዓይነቱ ደስታ ታላቅነቱን በማወቅ የሚመጣ ደስታ ነው። “አንቺ በጽዮን የምትኖሪ ሆይ፥ የእስራኤል ቅዱስ በመካከልሽ ከፍ ከፍ ብሎአልና ደስ ይበልሽ እልልም በዪ።” (ኢሳይ. 12:6) ጌታ ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ ደጋግሞ ደስታችሁ እንዲፈጸም ወይም ሙሉ እንዲሆን ይህን ነገርኩአችሁ ወይም አስታወቅኋችሁ ይላል። እንግዲህ መንፈሳዊ እውቀት የእግዚአብሔርን ደስታ ያበዛልናል። ጌታ ኢየሱስ ያንን ደስታ ነው ይዞልን የመጣው። “... በአመድ ፋንታ አክሊልን፥ በልቅሶም ፋንታ የደስታን ዘይት፥ በኀዘንም መንፈስ ፋንታ የምስጋናን መጎናጸፍያ እሰጣቸው ዘንድ ልኮኛል።” (ኢሳይ. 61:3) ይህን ዓይነት መለኮታዊ ደስታ ነው በመጠበቅ ጊዜ ኃይልን የሚሰጠን። “እርሱም ሂዱ፥ የሰባውንም ብሉ፥ ጣፋጩንም ጠጡ፥ ለእነዚያም ላልተዘጋጀላቸው እድል ፈንታቸውን ሰደዱ፤ ዛሬ ለጌታችን የተቀደሰ ቀን ነው፤ የእግዚአብሔርም ደስታ ኃይላችን ነውና አትዘኑ አላቸው።” (ነህም. 8:10)

❖ በእግዚአብሔር ኃይል እንድንሞላ ያደርገናል። ጌታ እግዚአብሔር ኃይል ነው። “ጌታ እግዚአብሔር ኃይሌ ነው፤ እግሮቼን እንደ ዋላ እግሮች ያደርጋል፤ በከፍታዎችም ላይ ያስሄደኛል።” (ዕንባ. 3:19) በመጠበቅ ጊዜ የሥጋ ክንድ ይደክማል። ይህ በሚሆንበት ጊዜ በሥጋ ላይ የመታመኑ ወይም በሥጋ ጉልበት ሁኔታዎችን መለወጥ መጣሩ እየቀነሰ ይሄዳል። በዚያው መጠን በእግዚአብሔር ላይ ያለን እምነት እየጠነከረ

ስለሚሄድ የእርሱ ኃይል በድካማችን ውስጥ ይገለጻል። “እርሱም ጸጋዬ ይበቃሃል፥ ኃይሌ በድካምህ ይፈጸማልና አለኝ፤...” (2ቆሮ. 12:9) ጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ወደ አገልግሎት ከመውጣታቸው በፊት ኃይልን መቀበል እንዳለባቸው አስረግጦ በመደጋገም ነበር የነገራቸው። “እነሆም፥ አባቴ የሰጠውን ተስፋ እኔ እልክላችኋለሁ፤ እናንተ ግን ከላይ ኃይል እስክትለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ።” (ሉቃ. 24:49፤ ሐዋ. 1:8) በውሳኔና በሐሴት ጌታን መጠባበቃቸው የኃይሉን ታላቅነት እንዲለማመዱ ዕድል ሰጣቸው። “በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው፥ መንፈስም ይናገሩ ዘንድ እንደ ሰጣቸው በሌላ ልሳኖች ይናገሩ ጀመር።” (ሐዋ. 2:4) ከዚያን ቀን ጀምሮ ጌታ በኃይሉ ከእነርሱ ጋር ይሠራ እንደነበር ቃሉ ይነግረናል። “እነርሱም ወጥተው በየሥፍራው ሁሉ ሰበኩ፥ ጌታም ከእነርሱ ጋር ይሠራ ነበር፥ በሚከተሉትም ምልክቶች ቃሉን ያጸና ነበር።” (ማር. 16:20)

ነቢዩ ዕንባቆም በማጉረምረም ፋንታ በውሳኔ መኖር ሲጀምር የእግዚአብሔር ኃይል በውስጡ ታደሰ። የእግዚአብሔር ኃይል ከሸለቆ ሕይወት ውስጥ ያወጣል። “እግሮቼን እንደ ዋላ እግሮች ያደርጋል፤ በከፍታዎችም ላይ ያስሄደኛል።” (ዕንባ. 3:19) ሸለቆ ብዙን ጊዜ የመሸነፍ፣ ተስፋ የመቁረጥ፣ የድካምና የፍሬ ቢስነት ሕይወት ምሳሌነት አለው። እግዚአብሔር የእስራኤላውያንን መንፈሳዊ ሕይወት ድርቀትና ተስፋ መቁረጥ ለማሳየት ሕዝቅኤልን የወሰደው ወደ ሸለቆ

ነበር። “የእግዚአብሔር እጅ በላይ ነበረ እግዚአብሔርም በመንፈሱ አወጣኝ አጥንቶችም በሞሉባት ሸለቆ መካከል አኖረኝ። በእነርሱም አንጻር በዙሪያቸው አላለፈኝ፤ እነሆም፡ በሸለቆው ፊት እጅግ ብዙ ነበሩ፡ እነሆም፡ እጅግ ደርቀው ነበር።... እርሱም እንዲህ አለኝ፡- የሰው ልጅ ሆይ፡ እነዚህ አጥንቶች የእስራኤል ቤት ሁሉ ናቸው፤ እነሆ አጥንቶቻችን ደርቀዋል ተስፋችንም ጠፍቶአል ፈጽመንም ተቆርጠናል ብለዋል።... ሕዝቤ ሆይ፡ መቃብራችሁን በከፈትሁ ጊዜ ከመቃብራችሁም ባወጣኋችሁ ጊዜ፡ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።” (ሕዝ. 37:1-2፤ 11፤ 13) ነቢዩ እንባቆም ወደ ሸለቆ ማለትም ወደ ማጉረምረምና ተስፋ ወደ መቁረጥ ሕይወት ውስጥ የገባው በእምነት እግዚአብሔርን ከመጠየቅና ከመጠበቅ ይልቅ ወደ ክርክር ሕይወት ውስጥ በገባ ጊዜ ነበር። አሁን ግን በውሳኔ ለመኖር ስለቆረጠ እግዚአብሔር ከሸለቆ ሕይወት እንዳወጣውና እንደፈጣን የዋላ እግሮች በተራራ ላይ እንደሚያረጋገጡ ይመስክራል። በውሳኔ ለጌታ መኖር ስንጀምር የላሉት ጉልበቶቻችን ይጠነክራሉ። እግዚአብሔር እግሮቻችን ከጥፋት ወይም በኃጢአት ጭቃ እንዳይሰምጡ በማድረግ በጽኑ አለት ላይ አቁሞ ለአንደበታችንም ምስጋና ያበዛልናል።

በውሳኔ መኖር ስንጀምር እግሮቻችን ጽኑ በሆነና በማይነቃነቅ አለት በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ጸንተው ስለሚቆሙ መንፈስ ቅዱስም ዝማሬን ያበዛልናል። በክርስቶስ ላይ ጸንተን ስንቆም እግሮቻችን አይሰናከሉም። በድል አድራጊነት እንኖራለን። “እስራኤል ሆይ፡ ምስጉን ነህ፤

በእግዚአብሔር የዳነ ሕዝብ እንደ አንተ ማን ነው? እርሱ የረድኤትህ ጋሻ፤ የከፍተኛነትህም ሰይፍ ነው። ጠላቶችህም ይገዙልሃል፤ አንተም ከፍታቸውን ትረግጣለህ።” (ዘዳ. 33:29) ይህ በሚሆንበት ጊዜ የጠፋው የሕይወትና የአገልግሎትም በረከት ይመለሳል። “በምድር ከፍታ ላይ አወጣው፤ የእርሻውን ፍሬ በላ፤ ከዓለትም ድንጋይ በሚገኝ ማር፤ ከጭንጫውም ድንጋይ በሚገኝ ዘይት አጠባው፤” (ዘዳ. 32:13) በአፋችን መልካም ዜና ማውራት እንጀምራለን እግሮቻችንም በወንጌል ጫማ ስለሚጫሙ በእግዚአብሔር ፊት ውበት አላቸው። (ኢሳይ. 52:7)

❖ በአሸናፊነት እንኖራለን። “ኃይልን የሚያስታጥቀኝ መንገዴንም የሚያቀና፤ እግሮቼን እንደ ብሔር እግሮች የሚያረታ በኮረብቶችም የሚያቆመኝ እግዚአብሔር ነው።... አረማመዴን በበታቼ አሰፋህ፤ እግሮቼም አልተንሸራተቱም።” (መዝ. 17:32-33፤ 36) “እነሆ፡ የምስራችን የሚያመጣ ሰላምንም የሚያወራ ሰው እግር በተራሮች ላይ ነው! ይሁዳ ሆይ፡ አጥፊው ፈጽሞ ጠፍቶአልና፤ ከእንግዲህም ወዲህ በአንተ ዘንድ አያልፍምና ዓመት በዓሎችህን አድርግ፤ ስእለቶችህን ክፈል።” (ናሆም 1:15)

❖ በጠላት ላይ የመጫማት ስልጣን ይኖረናል። “እነሆ፡ እባቡንና ጊንጡን ትረግጡ ዘንድ፤ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ስልጣን ሰጥቻችኋለሁ፤ የሚጎዳችሁም ምንም የለም።” (ሉቃ. 10:19፤ ኤፌ. 6:14-15)

❖ የአገልግሎት ቅባትና ጥንካሬ ይኖረናል። “አቤር በልጆች የተባረከ ይሁን፤ በወንድሞቹ የተወደደ ይሁን፤

እግሩንም በዘይት ውስጥ ያጥልቅ። ጫማህ ብረትና ናስ ይሆናል፤ እንደ ዕድሜህ እንዲሁ ኃይልህ ይሆናል።” (ዘዳ. 33:24-25)

❖ የአገልግሎት ራእይ ይኖረናል። “ሙሴም ከሞዓብ ሚዳ በኢያሪኮ ፊት ለፊት ወዳለው ወደ ናባው ተራራ ፈስጋ ራስ ወጣ፤” (ዘዳ. 34:1) ስለዚህ ነበር ዳዊት ብዙ ጊዜ በእግዚአብሔር ተራራ ላይ መኖርን ይናፍቅ የነበረው። “አቤቱ፥ በድንኳንህ ውስጥ ማን ያድራል? በተቀደሰው ተራራህ ማን ይኖራል?” (መዝ. 14:1)

በእግዚአብሔር ተራራ ላይ ፍጹም የሆነ ጽኑት አለ። “አቤቱ፥ አንተ ታስገባቸዋለህ፥ በርስትህ ተራራም ትተክላቸዋለህ፥ አቤቱ፥ ለማደሪያህ ባደረግኸው ስፍራ፥ አቤቱ፥ እጆችህ ባዘጋጁት መቅደስ።” (ዘጸ. 15:17)

12. ወደ ጥሪያችን ይመልሰናል።

የእግዚአብሔር መልስ ሲመጣ የእርሱን ፈቃድ በግል ስለምናስተውል ወደ ቀድሞው ዘላለማዊ ጥሪው ይመልሰናል። ዕንባቆምን ወደ ነቢይነት ጥሪው መልሶ ከበፊት ይልቅ የአምላኩን ቅድስና፣ ታላቅነት፣ አስፈሪነት፣ ክብር፣ ዝና፣ ድምጽ፣ ኃይል፣ ምህረት፣ መሪነት፣ ደስታ፣ ወዘተ. እንዲረዳ አድርጎታል። ጌታ ሲመልስ በእኛም ሕይወት ውስጥ እንዲህ ዓይነት ተመሳሳይ ነገሮች ይፈጠራሉ። ይህ ዘለቂታ ያለው ተሃድሶን በሕይወታችንና በአገልግሎታችን ውስጥ ያመጣል። በዚህ ውስጥ ጌታን በማወቅ ስለምናድግ የምንኖረው

የጸሎታችንን መልስ ለማግኘት ሳይሆን ፈቃዱን ለማድረግ ብቻ ይሆናል። (ዕብ. 10:5-7) በዚህን ጊዜ በእውነትና በመንፈስ ከምስጋና ጋር በደስታ በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ ስምህ ይቀደስ መንግሥትህ ትምጣ ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁም በሕይወቴ፣ በኑሮዬ፣ በአገልግሎቴ ወዘተ. ትሁን... (ማቴ. 6:10) ማለት የምንጀምረው። የኑሮና የአገልግሎት ከፍተኛ ደረጃው ይህ ነውና። ይህ የአገልግሎት ቅባት እንዲጨምር ያደርጋል፣ ከሸለቆ ሕይወት ያወጣል፣ ጥሪያችንና ሩጫችንን በድል እንድንፈጽም ያስችለናል። ረድኤታችን ምንጩ በምናገኘው መልስ ሳይሆን በእግዚአብሔር መሆኑን ያስገነዝበናል። “ረድኤታችን ሰማይንና ምድርን በሠራ በእግዚአብሔር ስም ነው።” (መዝ. 123:8) ይህ ታላቅነቱን በመረዳት እንድንኖርና እንድናገለግል መንፈሳዊ ዓይናችንን ስለሚከፍትልን “ይሹሩን ሆይ፥ በሰማያት ላይ ለረድኤትህ፥ በደመናትም ላይ በታላቅነት እንደሚሄድ እንደ እግዚአብሔር ያለ ማንም የለም።” (ዘዳ. 33:26) እንላለን።

ምዕራፍ 12

የማጠቃለያ ሃሳብ

ሰው ሁሉ የተለያየ የሕይወትና የኑሮ ጥያቄ አለው። ጥያቄን መጠየቅ መቻል ከእግዚአብሔር ለሰው ከተሰጡት ጸጋዎች መካከል አንዱ ነው። ሰው ጥያቄን የሚጠይቀው በእግዚአብሔር አምሳል ስለተፈጠረ፣ የማስተዋልና የማሰብ ችሎታ ስላለው ነው። ጥያቄም ሲጠይቅ ከእርሱ ችሎታና አቅም በላይ የሆኑ ነገሮች እንዳሉ ያረጋግጣል። ሰው የሕይወትን ጥያቄ መጠየቅ መቻሉ ያለ እግዚአብሔር መኖር አለመቻሉንም ያረጋግጣል።

እግዚአብሔር ፈጣሪ እንደ መሆኑ መጠን ለሁሉም ጥያቄ መልስ አለው። ስለዚህም ለሰው አእምሮን የሰጠው እግዚአብሔር የማንንም ጥያቄ አይፈራም። ለእርሱ የሚከብደው የሚያቅተውም ጥያቄ የለም። እንግዲህ የሕይወትን ጥያቄ ሁሉ ይዞ ወደ እርሱ በመቅረብ መልስ ይገኛል። በዚህ ሂደት ውስጥ ትልቁ ቁም ነገር የሚከተሉትን መገንዘብ ላይ ነው።

1. ትክክለኛውን ጥያቄ መጠየቅ መቻል።

የሚጠይቀው ጥያቄ ሁሉ ለሕይወት የሚጠቅሙ ነገሮች አሉበት ማለት አይቻልም። ትክክለኛ ያልሆኑ ጥያቄዎች ሕይወትን ወደ ተሳሳተ አቅጣጫ ሊመሩ ስለሚችሉ የምንጠይቃቸውን ጥያቄዎች ለይተን ማወቅ አስፈላጊ ነው። የሚጠየቀው ጥያቄ ሁሉ ትክክለኛውን መልስ ያስገኛል ማለት አይደለም። ወደ ሕይወትና ወደ ሙላት የሚያደርሱ መሠረታዊ የሕይወትና የኑሮ ጥያቄዎች አሉ። እነዚህን ለይቶ በማወቅ ትክክለኛውን ጥያቄ መጠየቅ መልስ ከማስገኘቱም በላይ ሕይወትን ወደ ትክክለኛ መንገድ ይመራል።

2. ትክክለኛውን መልስ ሊሰጥ የሚችለውን ማወቅ።

አንዳንድ ጊዜ ጥያቄው ትክክል ሆኖ ተጠያቂው ወይም ለጥያቄው መልስ የሚፈለግበት ቦታ የተሳሳተ ከሆነ ሕይወትን አደገኛ ሁኔታ ላይ ሊጥል ወይም ሊያደርስ ይችላል። ለሕይወት ጥያቄ ሁሉ ትክክለኛ መልስ ሊሰጥ የሚችል የእውቀት ሁሉ ባለቤት የሆነ እግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር ሰውን በራሱ አምሳል ሲፈጥረው ሰው ማስተዋል ያለው ጥያቄን ጠይቆ መልስን የሚፈልግ ፍጡር መሆኑን ያውቃል። ስለሆነም በትክክለኛ መንገድ ለሚጠየቀው ጥያቄ እግዚአብሔር መልስ ለመስጠት ብቻ ሳይሆን ለሕይወትና ለኑሮ ጥያቄዎች ሁሉ መልስ እንዲሆን ልጁን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ሰጥቶናል። እርሱ

የመልሶች ሁሉ መልስ ነው። እንቅስቃሴ የሆነብንን ሁሉ ይፈታል።

3. ትክክለኛውን ጊዜ መለየት።

የብዙ ሰዎች ጥያቄ ከጊዜ ጋራ የተያያዘ ጥያቄ ነው። ስለዚህ ነው ሰዎች ደጋግመው “እስከ መቼ ድረስ?” የሚለውን ጥያቄ የሚጠይቁት። እግዚአብሔርን ትክክለኛውን ጥያቄ ጠይቆ ወዲያው መልስ የማይገኝበት ጊዜ አለ። እግዚአብሔር ጥያቄዎችን የሚመልሰው በጊዜው ነው። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ሰዓት ለይቶ ማወቅና እርሱን በእምነት መጠበቅ ግራ ከመጋባትና ተስፋ ከመቁረጥ ይጠብቃል። ሕይወትንም ያሳድጋል።

4. ትክክለኛውን መልስ ለይቶ ማወቅ።

አንዳንድ ጊዜ ሰው ጥያቄ ይጠይቅና የእግዚአብሔርን መልስ ለይቶ ሳያውቅ የራሱን ነገር ወደ ማድረግ ይሮጣል። ለምሳሌ ያህል ጳጳሱ ጌታ ኢየሱስን “እውነት ምንድን ነው?” ብሎ ጠይቆት ነበር። ጥያቄው ትክክለኛ ጥያቄ ነበር። ተጠያቂውም ትክክለኛ ነበር። ሰዓቱም ትክክለኛ ሰዓት ነበር። ነገር ግን ጳጳሱ ለራሱ ጥያቄ አስቀድሞ በአእምሮው መልስ ስለነበረው የጌታን መልስ አልጠበቀም። በመልሱም አልተጠቀመበትም። ስለዚህ ጥያቄን መጠየቅ ብቻ ሳይሆን በራሳችን የምናዘጋጀውን መልስ እግዚአብሔር

ከሚለው መለየት ይገባል። እንዲሁም ጊዜያዊውን መልስ ከዘላለማዊው መለየት ይጠቅማል።

5. የእግዚአብሔርን መልስ በእምነት መቀበል።

ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር የሚሰጠውን መልስ በእምነት አለመቀበል ለሕይወት እንቅፋት ይሆናል። ከእግዚአብሔር የሚመጣውን መልስ በእምነት መቀበል የሚያስቸግረው እንደታሰበው ወይም እንደ ተጠበቀው ሆኖ ካልመጣ ነው። የነቢዩም ዕንባቆም ትግል ይህ ነበረ። የጠየቃቸው ጥያቄዎች መጠየቅ ያለባቸው ነበሩ። የጠየቀውም እግዚአብሔርን ስለ ነበረ ተጠያቂው ትክክለኛ ነበረ። ይሁን እንጂ እርሱ የጠበቀው መልስ እግዚአብሔር ከሰጠው የተለየ ስለ ሆነበት መቀበል አስቸግረው። ወደ ክርክር አዘነበለ። ከዚህም የተነሣ እግዚአብሔር ያለማመኑን ሲገልጥለት “እናንተ የምትንቁ ሆይ፥ አንድ ቢተርክላችሁ ስንኳን የማታምኑትን ሥራ በዘመናችሁ እሠራለሁ እዩ፥ ተመልከቱም፥ ተደነቁ።” (ዕንባ. 1:5) አለው።

እንግዲህ ለጥያቄው ትክክለኛውን መልስ የሚፈልግ ሰው በራሱ አስተሳሰብ ሳይወሰን ቢመስለውም ባይመስለውም ከእግዚአብሔር የሚመጣውን መልስ ቢቀበል ከትግል ሕይወት ያርፋል። በእግዚአብሔርም በረከት ይረካል። የእግዚአብሔር መልሶች የሚያንጸባርቁት የሃሳቡን ጥልቀት፣ የዓላማውን ክቡርነት፣ የፍቅሩን ታላቅነት፣ የምህረቱን ዘላለማዊነትና የጥበቡን ፍጹምነት ነው። ስለዚህ

እግዚአብሔርን አለመወሰን ታላቅ ማስተዋል ነው። የእግዚአብሔር ሃሳብ ከሰው ሃሳብ እንደሚለይና ከፍም ያለ እንደሆነ ያለ መርሳት መልካም ነው።

6. የእግዚአብሔርን መልስ ዓላማ መረዳት።

እግዚአብሔር ጥያቄን በመመለስ ሆነ በሌላ መንገድ በሰው ሕይወት ውስጥ የሚያደርገው ሁሉ ለበነ፣ ለበረከት፣ ከብሩን ለመግለጽ፣ ተስፋውን ለመፈጸም፣ ዓላማውን ግልጽ ለማድረግ፣ ዘላለማዊ እቅዱን ለማሳየት፣ ጥሪውን ለማረጋገጥ፣ ራዕይን ለማስጨበጥ፣ ለፍሬያማ ሕይወትና አገልግሎት ለማብቃት ወዘተ. ናቸው።

7. የእግዚአብሔርን መልስ በሙሉ ልብ መቀበል።

በእውነትና በእምነት ጥያቄአቸውን ይዘው ወደ እግዚአብሔር ለሚሄዱት ሁሉ እግዚአብሔር መልስን ይሰጣቸዋል። እንግዲህ ለውጥ የሚያመጣው የእርሱን መልስ በእምነት መቀበል መቻሉ ነው። እግዚአብሔር ለሁሉም ዓይነት ጥያቄ መልስ አለው ስንል - ስላለፈው ነገር፣ ለዛሬው፣ ስለሚመጣውም ወይም ስለወደፊቱ፣ ለትዳር፣ ለኑሮ፣ ለቤተሰብ፣ ለአገር፣ ለቤተ ክርስቲያን፣ ለአገልግሎትና ለሕይወት ጥያቄዎች ሁሉ እርሱ ራሱ መልስ ነው ማለት ነው።

ስለዚህ የእግዚአብሔርን መልስ በእምነት በመቀበል ለእርሱ ፈቃድ መሸነፍ ወደ ጥሪያችን ይመልሰናል፤ የአገልግሎትን ቅባት ይጨምርልናል፤ ታላቅነቱን እንድናይ ያስችለናል፤ በቅዱስ ፍርሃትና አክብሮት እንድንመላለስ ይረዳናል፤ በዝማሬና በተስፋ ይሞላናል። በዚህን ጊዜ ነው ሰው በእውነትና በመንፈስ ሆኖ ያለ ግብዝነት ለሥጋ፣ ለዓለምና ለሰይጣን “እግዚአብሔር በተቀደሰ መቅደሱ አለ፤ ምድርም ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል” ማለት የሚችለው።

አዎን ለጥያቄዎች ሁሉ ኢየሱስ መልስ ነው!!!

የክብሩ ወንጌል አገልግሎት

“ክብሩን ለአሕዛብ ተአምራቱንም ለወገኖች ሁሉ ንገሩ።” (መዝ. 96:3) በሚለው አምላካዊ ቃል መሠረት የክብሩ ወንጌል አገልግሎት ምእመናንን በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንዲያድጉና የአገልግሎት ጥሪ ያላቸውም ለእግዚአብሔር ሥራ እንዲተጉ በቃሉ ለማስታጠቅ የተቋቋመ መንፈሳዊ አገልግሎት ነው። ይህንንም ዓላማ የሚያከናውነው፡-

- ❖ መንፈሳዊ መጻሕፍትን በማዘጋጀት
- ❖ ትምህርቶችን በካሌት በማቅረብ
- ❖ ለመንፈሳዊ አገልጋዮችና መሪዎች ዓውደ ጥናቶችን በመስጠት
- ❖ በመንፈሳዊ መነቃቂያዎችና ጉባዔዎች ላይ በመገኘት የቃሉን አገልግሎት መስጠትና
- ❖ የመላላክ ትምህርትን አዘጋጅቶ በማቅረብ ነው።

ይህ የወንጌል አገልግሎት የሁላችንም ድጋፍ የሚሻ ስለሆነ በጸሎትና በገንዘብ እርዳታ አብራችሁን እንድታገለግሉ በጌታ ፍቅር እንጋብዛችኋለን።

ደራሲው ከዚህ በፊት ያሳተማቸው መጻሕፍት

- 1▶ ክርስቶስ በማደሪያው ድንኳን ውስጥ
- 2▶ አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል ለመንፈሳዊ መሪ
- 3▶ ከዚህም የሚበልጥ
- 4▶ አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል ሁለተኛ እትም
- 5▶ ክርስቶስ በማደሪያው ድንኳን ውስጥ ሁለተኛ እትም
- 6▶ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ
- 7▶ በአገልግሎትና በራእይ ማደግ
- 8▶ ሰማያዊ በረከትን መውረስ
- 9▶ እውነተኛ አምልኮ
- 10▶ ክርስቶስ የሚሠራት ቤተ ክርስቲያን
- 11▶ የእግዚአብሔር መንግሥትና የበረከት ምስጢር
- 12▶ እሳቱ እንዳይጠፋ
- 13▶ የትዳር ምስጢር
- 14▶ የእግዚአብሔር መልስ